

החוק בארצות ערב

3

לקט של חוקים ירדניים

קובץ ד

בהוצאת
מפקדת
פצ"ד

ת ר כ ז ה ע נ י נ י ם

ע מ ו ד מ ס פ ר

- 1 - חוק התעבורה בדרכים
(מתוקן עד 5.6.1967)
- 95 - תקנות התעבורה בדרכים
(מתוקנות עד 5.6.1967)
- 3 - החלטות פרשנות (בעניני תעבורה)
- א - החלטה מס' 16 מיום 2.1.1960 98
- ב - החלטה מס' 3 מיום 2.4.1960 100
- ג - החלטה מס' 3 מיום 3.5.1961 102
- ד - החלטה מס' 1 מיום 6.1.1963 104
- 4 - צווי הגנה (בעניני תעבורה)
- א - צו הגנה מס' 5 לשנת 1962 106
- ב - צו הגנה מס' 37 לשנת 1965. 107

חוק התעבורה בדרכים

אנו אל חוסין הראשון מלך הממלכה
הירדנית ההאשמית-בחוקף סעיף (31)
לחוקה ובהתאם להחלטת הסנס ובית
הנבחרים - מאשרים את החוק דלקמן
ומצווים להוסיפו לחוקי הממלכה:

חוק מס' (49) לשנת 1958¹

כולל התיקונים עד ליום 5.6.1967 לפי:

חוק (זמני) מס' 80 לשנת 1966²

תקנות מס' (2) לשנת 1960³

תקנות מס' (49) לשנת 1965⁴

סעיף 1- חוק זה ייקרא "חוק התעבורה לשנת 1958"
וייכנס לתוקף כעבור חודש מיום פרסומו
בעתון הרשמי.

-
- (1) עתון רשמי מס' 1410 מיום 1.1.1959
(2) עתון רשמי מס' 1952 מיום 25.9.1966
(3) עתון רשמי מס' 1472 מיום 6.2.1960
(4) עתון רשמי מס' 1841 מיום 18.1.1965

הערה: כל מקום שבנוסח החוק
מופיע*הכוונה היא
לתיקון לפי חוק
(זמני) מס' 80 לשנת
1966

פדק ראשון

ה ג ד ר ו ת

סעיף 2. - לביטויים ולמונחים הבאים, המצויים בחוק זה, יהיו, לשם בצוע החוק, הפירושים שיוחדו להם מטה, אלא אם משתמע מהם מובן אחר:

1. "דרך" - כל שביל פתוח למעבר כלי הרכב והגרידה, הולכי הרגל ובעלי החיים, אם באותה דרך, ברחובות, בככרות, בגשרים וכיו"ב, שיש לציבור זכות מעבר בהם;
2. "תמרור" - עמודים ולוחות ממתכת, או עמודי אבן שהוצבו בדרך כדי להורות על כיווני התנועה, הערים והמרחקים שביניהן, וגבולות המהירות המכסימלית, וכל דבר שיש בו כדי לחייב תשומת לב מצד המשתמשים בדרך;
3. "מאותח" - מכשיר המורה את כיוון נסיעת המכונית, כאשר נהגה רוצה להחליף את כיוון הנסיעה;
4. "רכב" - כל סוג של כלי רכב בעל גלגלים, הנוסע בכוח מנועי או נגרר באמצעות בעלי חיים, ואשר משתמשים בו, או מתכוונים להשתמש בו, להעברת סחורות או אנשים בכל דרך, ולרבות אופניים, תלת-אופן ומכונת גרר;
5. "מכונית" - כל רכב המונע בכוח מנועי כלשהו, שלא על מסילות ברזל, בין אם זו מכונית נוסעים או מכונית-משא;
6. "מונית" - מכונית שנועדה להוביל נוסעים, ואשר מספר מושביה אינו עולה על שבעה פרט לנהג;

7. "אוטובוס" - כל רכב שנועד להובלת נוסעים, ואשר מספר מושבי הנוסעים בו עולה על שמונה, פרט לנהג;
8. "מכונית משא" - מכונית שנועדה להובלת סחורות;
9. "קרון" - כל רכב הנגרר ע"י רכב - מנועי או ע"י מדקטור, אולם למעט רכב צדי הצמוד לאוטובוס, או קרון מגורים הצמוד למכבש דרכים. (ע"י הע' במקור)
10. "מכונית גוררת" - כל מכונית שמאחוריה גרור;
11. "גרור" - כל רכב בלי מנוע, שנועד להיגרר ע"י מכונית גוררת, והוא ייקרא גרור-למחצה אם המכונית הגוררת תישא חלק ממשקלו;
12. * "מכונית ציבורית" - מכונית שנועדה להסע אנשים "בצורה נוחה עד מאד", וסחורות בתמורה מכל סוג שהוא, בהנאי שתהא בעלת ארבע דלתות;
13. * "מכונית פרטית" - מכונית שנועדה להובלת אנשים או סחורות ללא תמורה מכל סוג שהוא, ובלבד שתהא מיועדת לשירות בעליה ותירשם על שמו (בין אם הוא איש טבעי או תאגיד); ולא תותר השכרתה ועשיית שמוש בה למטרות עשיית רווחים על ידי הבעלים או הנהג בכל הנסיבות;
14. "אופנים רגילים" - רכב בעל שנים או שלושה גלגלים, שאיננו מצויד במנוע מיכני ונוסע רק בכוח הרוכב עליו;
15. * "אופנוע" - רכב מצויד במנוען מיכני לשם התנועה, והנוסע באמצעותו, לרכות אופנוע בעל שני גלגלים עם רכב צדי או תלת-אופן, או בלעדיהם;
16. (1) * הגוררת - מכונית בעלת מכשירים מכניים להסעתה, שנוצרה במיוחד לגריחת או התנועת כלים המיועדים לצרכי הקלאות או תעשיית אך לא הותאמה להובלת מטעם, שהיא נוסעת לבדה.

(2) "מכונת לעבודות ציבוריות" -
מכונה המיוצרת במיוחד למטרות
עבודות ציבוריות, סלילת דרכים
ועבודות פיתוח אחרות ובדרך כלל
אינה מיועדת להובלת משאות ונוסעים,
סוגי מכונות אלה יקבעו על ידי
המשרד לעבודות ציבוריות.

17. "עגלה" - רכב הנגרר ע"י בעל - חיים אחד
או יותר, ומשתמשים בו להובלת נוסעים או
סחורות;

18. "בעל מכונת" - מי שהרשות המורשה הקנתה
לו רשיון להסיע את המכונת בשמו;

19. "קו הובלת נוסעים" - דרך שנקבעה ע"י
רשות הרישוי למכונת להסעת נוסעים;

20. "איזור עירוני" - האיזור שנקבע לפי
פקודת העיריחה;

21. "גובה הרכב עם הרכב" - גובה הרכב,
מהנקודה העליונה ביותר שלו או של מטענו
ועד המישור שעליו עומדים גלגליו;

22. "הכולל של הרכב" - המרחק שבין שני
המישורים המקבילים העוברים בשתי הנקודות
הבולטות הקיצוניות ביותר משני צדי הרכב,
בלי שים לב לראי הנהג;

23. "ארכה הכולל של המכונת" - ארכה, למעט
מכשיר הפעלת המנוע, אם יש ברכב מכשיר
כזה;

24. "החלק הבולט" - המרחק הנמדד בכיוון לאורך

המכונית, והנמצא בין שני מישורים ישרים, מקבילים ואנכיים על גשרה הארכי, כשאחד מהם עובר מהנקודה הקיצונית ביותר שבחלקו האחורי של הרכב, והשני - ממרכז אותו גשר של הרכב שאיננו משמש לנהיגה ולהלכה, אם הרכב המצויד בשני גשרים אשר אחד מהם איננו משמש לנהיגה ולהלכה, אך אם הרכב הוא בעל שלושה גשרים, יעבור המישור השני;

א. מנקודה הנמצאת במרחק של עשרה סנטימטרים כלפי אזור מאמצע הקו הישר המחבר את מרכז הגשר האמצעי עם הגשר האחורי, אם הגשר הקדמי הוא היחיד המשמש לנהיגה ולהלכה.

ב. ממרכז הגשר האמצעי, אם הגשר האחורי הוא היחיד המשמש לנהיגה ולהלכה.

ג. ממרכז הגשר שאיננו משמש לנהיגה ולהלכה, אם שלושת הגשרים, פרט לאחד מהם, מיועדים לנהיגה ולהלכה.

ד. ואשר לרכב מנועי אשר כל גשריו משמשים לנהיגה ולהלכה (בין אם הוא בעל שני גשרים או שלושה); ורכב בעל ארבעה גשרים או יותר ייחשב המישור השני לעובר מנקודה הנמצאת על הגשר הארכי, כך שאם יועבר ברכב קו אנכי על אותו גשר, יעבור קו זה מאמצע העיגול הקטן ביותר שבו מונע הרכב.

25. "בסיס הגלגל" - פירושו:

א. המרחק שבין מרכזי שני הגשרים, הקדמי והאחורי, כשהוא נמדד בכיוון הגשר הארכי של הרכב, אם הרכב הוא בעל שני גשרים.

ב. המרחק שבין הגשר הקדמי ואמצע הקו הישר המחבר את מרכזי שני הגשרים האחרים, כשהוא נמדד אפקית בכיוון לגשר הארכי של הרכב.

26. "משקל הרכב" -
א. המשקל טרה - משקל המכוננית עם הנהג,
הדלק, ציוד לתיקונים וצמיגים רזרביים.

ב. המשקל ברוטו - משקל המכוננית טרה עם
מטענה.

*
ג. המשקל נטו מטען חפצים - ההבדל בין
המשקל המלא לבין כשהוא ריק, המשקל טרה
יקבע בהתאם לפרטים המסופקים מטעם בית
החרושת.

27. * "שלטונות הרישוי" - פירושו שר הפנים או
נציגו מבין קציני הבטחון הכללי שר הפנים
חייב בהשתמשו בסמכויותיו על פי חוק זה
להחיעץ במנהל הבטחון הכללי.

28. * "ועדת התעבורה המרכזית" - תהיה מורכבת
משר הפנים, או מנהל הבטחון הכללי אם יש לו
הרשאה בכתב מטעם שר הפנים,
מנהל התנועה - חבר
מהנדס מטעם המשרד לעבודות ציבוריות - חבר
מהנדס מטעם משרד הפנים או המדור
לרשויות המקומיות והכפרים - חבר
נציג מטעם בעלי מכונים הממונה
ע"י שלטונות הרישוי. - חבר

29. "ועדת תנועה משנית" - תהיה מורכבת בכל
נפה ונפה מראש הנפה וחבריה, המפקח על המעצרה,
מהנדס העיריה, מהנדס הנפה, ברבת עמון יהא
מפקח משטרת הבירה במקום המפקח על המשטרה.

30. רשאי שר הפנים על פי החלטה שתתפרסם בעתון
הרשמי לצרף סוג חדש של רכב לאחד מסוגי הרכב
המובאים בסעיף זה.

פרק שני

הכללים החלים על התנועה

1. נהיגות מכונניות ובהמות

- סעיף 3. - לכל רכב, או קבוצת כלי רכב נגררים המוסעים בדרך חייב להיות נהג שיתמלאו בו התנאים הקבועים בפקודה זו.
- סעיף 4. - לבהמות שנועדו לגריקה, להשענה או לרכיבה, וכן למקנה חייב להיות מוביל שינהגן בהליכתן בדרך.
- סעיף 5. - שיירות הרכב ובעלי החיים חייבות להתחלק לחלקים בעלי אורך ממוצע ולהיות נפרדות זו מזו ברובה מספיק לשם הבטחת מהלך התנועה בדרך. אסור שבעלי-חיים אלה ייעצרו בדרך, ובעת הליכתם בה אסור שיתפסו יותר ממחציתה.
- סעיף 6. - בבעלי חיים אלה ינהגו אנשים שמספרם בממוצע הוא צוביל אחד לפחות לקבוצה של עשר בהמות גרידה או רכיבה, או לקבוצה של ארבעים ראש מקנה, ומוביל נוסף לכל קבוצה בת אחד-עשר עד עשרים בהמות גרידה או רכיבה, או לקבוצה בת ארבעים ואחד עד ששים ראש מקנה.
- סעיף 7. - על הנהגים, בעת נהיגת רכבם או בהמותיהם בדרך להימנע מגרימת נזק לאנשים ולרכוש ציבורי ופרטי, ולנקוט באמצעים הדרושים להבטחת שלומם של העוברים ושבים.
- סעיף 8. - כל נוהג רכב או בהמה חייב לשלוט על מהירותם ולנהוג בהם בצורה סבירה ובכל הזהירות; עליו להקטין את המהירות או להעצר כל אימת שהנסיבות מחייבות זאת ובמיוחד כשהוא מתקרב להסתעפות, לצומת או לפיתול, בעת חצותו מסילת ברזל, או כשהראות בדרך אינה ברורה. על הנהג להזהיר בעת התקרבותו למקומות

אלה, ע"י אות של צפירה או הארה, שאפשר לשמעו או לראותו מרחק.

סעיף 9. - על הנוהגים בבהמות למיניהם, להוליך את בהמותיהם מחוץ לדרכים עד כמה שאפשר.

סעיף 10. - מי שגילו למטה מ- 14 שנה, איננו רשאי להוביל בהמה בכל דרך שהיא מהדרכים הראשיות המיועדות למכוניות.

2. התנועה בדרכים

סעיף 11. - כלל כללי לתנועה בדרכים הוא תנועה בצד ימין.

סעיף 12. - הנהגים חייבים לציית להוראות אנשי המשטרה והתנועה הלוכדים את מדיהם הרשמיים, או לכל סימן רשמי למען הסדרת התנועה.

סעיף 13. - כלי הרכב יסעו בדרך, בחלק הקרוב לשפתה הימנית.

סעיף 14. - הנוהגים בבהמות חייבים להובילן קרוב בכל האפשר לשפתה הימנית של הדרך; הבהמות הנושאות מאען ילכו בשורה אחת (כלומר - בזו אחר זו), ואילו הגמלים אפשר לקשרם זה אל זה ע"י שלשלת, או חבל או כל דבר אחר, אך אין לקשור יותר משלושת גמלים ביחד.

סעיף 15. - א. הולכי הרגל ילכו על המדרכות שנועדו להם בערים, ויגבילו עצמם לסימנים המיוחדים הקובעים את המקומות שהוקצו להם להציית הדרכים; אין הם רשאים לחצותן אלא לאחר שנוכחו לדעת כי אין כל סכנה; ואילו מחוץ לערים ובמקומות שאין בהם מדרכות - עליהם ללכת על שפת הדרך.

ב. הוראות סעיף זה אינן חלות על כתות חיילים חלמידים, קבוצות ספורט, צופים והלויות, אולם עליהם ללכת בצדה של הדרך ולהשאיר מרחק רב בכל האפשר משמאלה.

סעיף 16. - היתה הדרך מחולקת לשני מסלולים, חייב הנהג לנסוע תמיד במסלול הימני בהתאם לכיוון נסיעתו.

סעיף 17. - באופן יוצא מן הכלל אפשר לנסוע בצדה השמאלי של הדרך או המסלול, על מנת לעבור מכשול כלשהו ובמקרה של פניה מדרך אחת לשנייה.

סעיף 18. - רכב מהיר רשאי לנסוע באמצע הדרך פרט למקרים הבאים (אופניים מנועיים נחשבים לרכב מהיר):

א. אם הוא נוסע קרוב לרכב הבא מהצד שכנגד.

ב. אם רכב אחר עומד להשיגו.

ג. אם הוא מגיע לזווית או פיתול, במקום שהרכב חייב להפחית (ממהירות) נסיעתו ולפנות לימין.

סעיף 19. - א. נהג אופניים יסעו במסלול אחד בזה אחר זה כל אימת שתנאי הנסיעה יחייבו זאת, ובכל מקרה אין הם רשאים לנסוע יותר משנים במקביל זה לזה.

ב. רוכבי אופניים אינם רשאים לגרור את אופניים זה על ידי זה או באמצעות רכב.

סעיף 20. - א. לא ירכב יותר מאיש אחד על אופניים רגילים, בכל איזור עירוני שהוא.

ב. לא ירכב יותר מאיש אחד על אופניים מנועיים, אם הם אינם מצוידים ברכב צדי או בגרור - נסיעה המחובר לצדם או מושב אחורי נוסף.

ג. אין אדם רשאי להוליך את אופניו על מדרכת הדרך.

סעיף 21. - על הנהג, כאשר הוא פונה מימין, לבצע סיבוב קל בכל האפשר, וחייב הוא, לפני שיפנה לשמאל, להושיט את זרועו כלפי חוץ שמאלה, כדי שיראנה הנוסע אחריו, נוהג הנהג ברכב שההגה שלו קבוע בצד ימין עליו לאותח הכף ידו הימנית כלפי מטה, להניע את זרועו באיטיות למעלה ולמטה ולנהוג באיטיות שמאלה; נהגים אחרים הנוסעים אחריו ייעצרו בראותם שני אותות אלה עד שיסתיים הסיבוב.

סעיף 22. - שום נהג של איזו מכונית שהיא איננו רשאי להבקיע דרכו בין שורות של חיילים, חלמידים, קבוצות ספורט, הללויות ואף תהלוכות שניתן להן היחור.

3. מפגש כלי רכב. עקיפתם ונסיעה בצמתים ובפרשות דרכים

סעיף 23. - כאשר בא לקראתו של נהג רכב, בעת נהיגתו, רכב או בהמה, עליו להרשות לרכב או לבהמה לעבור על פניו, וחייב הוא להקטיף את מהירות רכבו ולהתקרב בכל האפשר לשפת הדרך הימנית.

סעיף 24. - לא יעקוף נהג רכב אחר אלא מצדו השמאלי, בתנאי שלא ינסה לעקפו כל עוד אין הדרך שלפניו פנויה, והיינו - אין רכב הבא ממולו, למעט קרונוח וחשמליות שאפשר לעקפט מצד ימין אם הדרך בצד זה היא חפשיה והמעבר בצד שמאל הוא בלתי אפשרי, אין לעבור מימין לקרון או לחשמלית בשום פנים כשהם עומדים. על הנהג, לפני פנית הרכב שמאלה כדי לעקוף רכב אחר או בהמה, להוציא את זרועו ולהושיטה לשמאל אם ההגה הוא בצד שמאל, ולימין אם ההגה הוא בימין המכונית, ע"מ להזהיר את הנוסע אחריו.

סעיף 25. - א. על הנהג, עם התקרבותו לפרשת דרכים, לאותח על כיוון הנסיעה שאליו הוא רוצה לפנות; עליו לתח אות זה גם אם אין שומר עומד על פרשת הדרכים, וזאת לשוכת נהגים אחרים והולכי רגל הרוצים לחצות את פרשת הדרכים.

ב. עם התקרבות שני כלי רכב בעת ובעונת אהת לצומת שתי דרכים, שאין לאחת מהן עדיפות על פני חברתה, חייב הרכב הבא מצד שמאל, בהתייחס לצד שבו הוצבו התמרורים, לתת אפשרות מעבר לרכב השני.

ג. עדיפות תינתן לרכב הבא:

1. רכבות המהלכות על מסילות ברזל;

2. רכב שריפה;

3. רכב שנועד להובלת חולים ופצועים, בעת מילוי חפקידו;

4. רכב צבאי הנוסע בשיירות.

סעיף 26. - א. על הנהג, קודם שיעשה כל פניה, ייכנס לדרך או יחצה אותה, או יתקרב למסעף במקום שאין שומר תנועה בחפקיד, להשתמש במנגנון אזהרה צופר, שרשות הרישוי הסכימה עליו, ולהקטיף את מהירות הנסיעה אם הדבר דרוש.

ב. בעת סיבוב לפישול או לפנות עליו להתקרב במידת האפשר לצדה הימני של הדרך, להקטיף את מהירות הנסיעה בלי להשתמש במכשיר הבלימה (בריק) באופן פתאומי ולהשתמש במנגנון האזהרה אם הדבר דרוש.

סעיף 27. - נהג כללי רכב הנוסעים במדרון יתנו מעבר בדרך לרכב העולה.

סעיף 28. - נפגשו שני כלי רכב בדרך שרהבה אינו מספיק למעבר שניהם ביחד, יתן הרכב היורד מעבר לרכב העולה. רכב מנועי יורד יחזור לאחור כדי שהרכב העולה יוכל לעבור, ובכל המקרים יש לנהוג בכלי רכב בצורה שתאפשר מעבר לכלי רכב אחרים.

סעיף 29 - כל נהג הרוצה להחליף את דרך נסיעתו בדרך אחרת, או הרוצה לצאת ממקום כלשהו שמצד הדרך, חייב ללונדא שביכלתו:

- א. לעשות זאת בלי להעמיד את זולתו בסכנה.
- ב. לציין את כוונתו בבירור ע"י אות מאיר, מאותת, ביד או באות-קולי (צופר) מחוץ לערים.
- ג. לסעות במידת האפשר לעבר ציר הדרך, אם כוונתו לעזוב את דרכו ולנסוע בדרך אחרת בכיוון הפוך בכל המקרים חייב הוא שלא להפריע לתנועה מהכיוון ההפוך.

4. - חניית רכב

סעיף 30 - כל נהג הרוצה להקטין את מהירות רכבו, להיעצר באופן פתאומי או לשנות את כיוון נסיעתו, חייב לציין זאת ע"י הושטת יד או שימוש במאותת.

סעיף 31 - נהג רכב חייב לעצור את רכבו עם הגיעו למעבר מסילת-ברזל, ע"מ ללונדא העדר רכבת המהלכת בקרבת המעבר.

סעיף 32 - כלי רכב או בהמות החונים או עומדים בדרך, יעמדו על שפת-הדרך הימנית.

סעיף 33 - א. * אין להחנות כלי רכב במקומות שחנייתם בהם גורמת סכנה לשלום העוברים והשבים או הפרעה לתנועה. מותר לכל קצין משרה לצוות על גרידת המכונית למקום אחר באם המכונית חונה במקום שהחניה אסורה בו, ובמצב זה, בעל המכונית ישא בהוצאות.

ב. רוצה נהג רכב להחנות את רכבו בדרך כלשהי, עליו להחנותו בצדה הימני של הדרך, באופן שלא יפריע לתנועה ובלבד שלא יחנהו במרחק

של פחות מחמשה עשר מטר מכל פרשת דרכים או צומת, ראש-מדרון או פיתול כלשהו, אם הראות בדרך אינה מספקת למרחק של 50 מטר לפחות משני הכיוונים.

ג. הועמד רכב בשל תאונה, או נפל מטענו, או חלק ממטענו, בדרך ציבורית, ולא נחאפשרה הרמתו מיד, ינקוש הנהג באמצעים הדרושים להבטחת בטיחות התנועה.

סעיף 34. - במקומות מאוכלסים ייקבעו על ידי לוחות מיוחדים המקומות שבהם אסורה הנחיתת מכוניות.

סעיף 35. - אין להחנות כל רכב במרחק העולה על מטר אחד מצד הדרך.

סעיף 36. - א. נהגים אינם רשאים להשאיר כלי-רכב או בהמות בדרכים, אלא לאחר שינקשו באמצעי הזהירות הדרושים להימנעות מתאונות.

ב. אין להשאיר כל בהמה או רכב הנגרר ע"י בהמה בכל דרך שהיא, בלי שיימצא איש המשגיח עליהם.

5. - איסור הקמת רעש והגבלות מהירות

סעיף 37. - א.. כלי רכב באזורים עירוניים לא ישתמשו בצנפר אלא בשעת הכרח ובקול נמוך.

ב. אין להתקין או להשתמש בצופר או בכל סוג של מנגנון אזהרה, בתוך צינור האדים בכל רכב שהוא.

סעיף 38. - א. נהג לא ישתמש ולא ירשה להשתמש בכל מנגנון אזהרה שהוא, ע"מ לתת אות אזהרה נשמע, תוך כדי נסיעה הרכב או הנחיתו בדרך, אלא אם שלום הציבור מהייב במכשיר זה.

ב. נהגי עגלות וכלי-רכב שנועדו למכירת נפט או כיו"ב, לא ישתמשו בפעמונים ברחובות הערים.

סעיף 39.- יש להנמיך את קולו של מנוע מיכני במידה מספקת באזורים עירוניים, ואיך לפתוח את צינור האדים או להניח כל אפשרות אחרת לגרימת דעש ממריד.

סעיף 40.- לא ינהג אדם, ולא ירשה לאחר לנהוג ברכב, בכל דרך שהיא, אם הרכב גורם רעש ממריד הנובע מקיומו של ליקוי, פגם או משגה ברכב עצמו, או ממשגה בהחזקת מטענו או בסידוריו, או בנהיגת כלי רכב אחר הגורר אותו; הקול ייחשב כממריד אם הוא עולה על הרעש הנגרם ע"י כל מכונית מאותו הסוג.

סעיף 41.- א. * איך לנהוג במכונית, שתפוסתה אינה עולה על שמונה אנשים, בכל דרך שהיא, במהירות העולה על 40 ק"מ לשעה בתוך גבולות הערים והכפרים, על 100 ק"מ לשעה מחוץ לגבולות אלה ועל 45 ק"מ לשעה בתחומי אזורים צבאיים.

1.- על אף האמור בסעיף זה, רשאים שלטונות הרשויות בתחום עם המשרד לעבודות ציבוריות לקבוע את המהירויות המקסימליות בדרכים שונות בתחום הממלכה, בהתאם לנסיבות ולתנאי הכבישים. הם רשאים לקבוע סייגים לתנאי נהיגה בדרכים האמורים עפ"י הוראות בהתאם לחוק זה.

2.- אסור לערוך תחרות כל שהיא לרכב ממונע בכל כביש צבורי, בתחום הממלכה, אלא בהתאם לתנאים שיידרשו מטעם שלטונות הרשויות, בחאום עם המשרד לעבודות ציבוריות, לא יינתן רשיון לכך אלא לאחר חתימת חוזה ביטוח מטעם מארגני התחרות להבטחת נזקי צד ג'.

ב. איך לנהוג במכונית, שתפוסתה עולה על שמונה אנשים, ובכל מכונית משא בכל דרך שהיא,

במהירות העולה על 30 ק"מ לשעה בתוך גבולות
הצרים והכפרים, על 60 ק"מ לשעה מחוץ לגבולות
אלה ועל 40 ק"מ לשעה בתחומי אזורים צבאיים.

ג. עולה רוחב הרכב על שני מאר ועשרים ס"מ,
או עולה ארכו על שמונה מ', יש להקטין מהירות
זו בעשרה ק"מ לעומת מה שנקבע לעיל, ובכל
המקרים דלעיל חייב הנהג להתאים את מהירותו
לנסיבות ותנאי התנועה שבהם הוא שרוי; עליו
לשלוש ברכבו תמיד, ע"מ שיוכל לעצרו במרחק
שאיננו עולה על המרחקים הנזכרים להלן, החל
מהנקודה שבה איש משטרה או תנועה, ועד לאותו
מכשול או שוטר:

1. המשים מ' במקומות בלתי מאוכלסים אם
הראות בדרך ברורה בהחלט;

2. עשרה מ' כשהוא עובר במקומות מאוכלסים,
אם הראות בדרך ברורה בהחלט;

3. חמשה מ' בחלקי ציבורית שהם מתפתלים
צרים או בעלי מדרון תלול אם הראות בדרך
אינה ברורה בהחלט; אולם קביעת מהירות
מקסימלית למכוניות אינה פוטרת את הנהג
מחובת האטת המהירות ועצירת המכונית,
בכל מקרה שבו היא עשויה לגרום תאונה,
עקב נסיבות שונות, או להפריע למהלך
התנועה, ובמיוחד במקומות מאוכלסים,
מדרונים תלולים, חלקי דרך שבצדיהם
בנויים בתי מגורים, מעבירים צרים רבי-
מכשולים ומסעפים בפרשת דרכים, או אם
נתגלה לו בדרך ציבורית סימן של פחד מצד
בעלי-חיים בעת התקרבות המכונית אליהם;
אז חייב הוא להאט את מהירות המכונית
לאלתר, וכן לאחר סיום היום או בעת ערפל.

סעיף 42. - נגרם קלקול כלשהו במכונית בתוך הדרך, יעשה
התיקון במרחק של מאה מ' מכל מקום מגורים, אם
התיקון זה גורם רעש, כל עוד הדבר איננו בלתי
אפשרי.

6. - איסור גרימת נזקים לדרכים

- סעיף 43. - א. צמיגי כלי הרכב, בעת נסיעתם בדרך, חייבים להיות במצב טוב ומתאים לנסיעה, הנהג ברכב אינו רשאי לנסוע בדרכים, אם בגלגלי רכבו או בציריו יש פגם הגורם נזק לדרך בעת נסיעתו.
- ב. גלגלי הרכב, בעת נסיעתו בדרך, חייבים להיות תקינים במבנם ברמה אחת, ע"מ שתנועת סיבובם תהיה שלמה.
- ג. אין לנהוג בכל רכב בדרך, אם יש סדק באחד מגלגליו או במרכז צלעותיו של אחד הגלגלים, או אם הגשר מעוקם, דבר המביא לידי תנועת הגלגל על צד אחד או על קצה הצמיג, מה שיגורם נזק לדרך.
- ד. אסור שתימצא כל התיכת (חומר) קשורה לצמיגים או שכל חלק ממען המכונית ייגרר אחריה בצורה הגורמת חיכוך על פני הדרך, פרט למגן ברקים.
- סעיף 44. - א. לנהוג במחרשה חקלאית או בכל סוג אחר של רכב גדר (פרקטורים) על פני דרך סלולה, אלא אם הגלגלים, או קורות הגלגלים העשויות עץ או ברזל, או הדברים הבולטים בהם, עשויים בצורה שאינה גורמת נזק לדרך.
- סעיף 45. - אסור שרכב ימשוך מאחוריו את תומך הגלגלים, או כלים אחרים השייכים לרכב, או כל חלק של המטען ואסור שדברים אלה יתחככו על פני הדרך בכל צורה אחרת.
- סעיף 46. - נהגי מכוניות אינם רשאים, ללא צורך דחוף, לחמוך את הגלגלים, בשעת חנייה באבנים, בחתיכות עץ או בחמרים אחרים, אלא עליהם להשתמש בעלמי הרכב, או בגלגלים, הקשורים לעמוד ע"י קשר עדין, המגביהים אותם מעל פני הקרקע בשעת נסיעה, והמשמשים לחמיכת הגלגלים בשעת חנייה.

סעיף 47.- לא יונח על פני הדרך כל תומר העלול לגרום נזק לדרך או למשתמשים בה (בני-אדם, בעלי-חיים או כלי רכב), או המשריע למהלך התנועה בה.

סעיף 47.-* אסור לנהוג כל רכב העמוס תומרים העפים עם הרוח כגוף חול, אבנים, או פוספטים וכו' אלא אם היה הרכב מכוסה היטב ובצורה המונעת פיזור תומרים אל

סעיף 48.- אות פניה ימינה יינתן ע"י הושטת הזרוע הימנית לימין.

סעיף 49.- אות הפניה ימינה יינתן ע"י הושטת הזרוע השמאלית לשמאל.

סעיף 50.- אות הנסיעה קדימה יינתן ע"י הרמת היד הימנית מעל לראש, ולאחר מכן הנפת הזרוע קדימה וכלפי מטה תוך מתן אות-ישר קדימה.

סעיף 51.- רוצה נהג רכב, הנוסע לפני רכב אחר, להאיש את נסיעתו, עליו לפשוט את ידו פתוחה כלפי מטה ולהניף את זרועו באישיות למעלה ולמטה. אות זה יינתן ע"י הזרוע השמאלית אם ההגה נמצא בצד השמאלי של הרכב, וע"י הזרוע הימנית- אם ההגה נמצא בצד ימין.

סעיף 52.- כל אותות יופנו לשוטר בתפקיד בפרשת-דרכים, אם יש שוטר כזה. בכל מקרה אסור לנהג להסתובב לפניו או להתקדם לחציית הצומת, לפני שיתן לו השוטר אות רשות לכך.

סעיף 53.- השוטר יתן אות עצירת ע"י הרמת ידו כשהיא פתוחה, תוך הפנית כף ידו לעבר הרכב שאותו הוא רוצה לעצור, או לעבר מוביל הבהמה שבוצונו לעצרה.

סעיף 54.- השוטר יתן אות לנסיעה ע"י הנפת זרועו, החל ברמיזה לרכב או לבהמה שבוצונו להרשות להם לנסוע, וכלה בציון הכיוון.

7. - תמרורים

סעיף 55. - התמרורים המוצגים בדרכים יהיו, עד כמה שאפשר תואמים את התמרורים הבינלאומיים.

סעיף 56. - א. התמרורים יוצבו במקומות הדרושים

* ב. מנהל הבטחון הכללי יקבע תמרורים במרחקים סבירים מהמקומות המסוכנים.

ג. אין לשים על התמרורים כחבות, סימנים או רישומים שיוציאום המשטרה שלשמה נועדו, או העלולים להמעיט מראייתם או לשטש את מראיהם.

ד. אין לשים כל לוחות או רישום העלולים לגרום אי-בהירות לאותות-ההסדרה או להגדיל את קשי קריאתם.

* סעיף 57. - א. מקומם של התמרורים יקבע ע"י מנהל הבטחון הכללי.

ב. מנהל הבטחון הכללי יוועץ תחילה עם המשטרה לעבודות ציבוריות למטרת מיקומם של התמרורים מחוץ לתחום השטחים העירוניים.

ג. מנהל הבטחון הכללי בתאום עם העיריות יקבע את מיקומם של התמרורים בתוך השטחים העירוניים; בהוצאות אלו תשא העיריה.

9. - הסדרת התנועה ברחובות הערים ובירות המחוזות

סעיף 58. - 1. מכוניות משא לא יחנו בכל הרחובות, אלא לשם הטענה ופריקה, ובלבד שחנייתן לא תעכב את מהלך התנועה.

2. מכוניות משא גדולות, שתפוסתן עולה על עשרה טון, ומכוניות הגוררות קרונות, לא יחנו ברחובות בשעות היזם.

- סעיף 59.- אוטובוסים שהגיע תורם לא יחנו אלא במקומות שנקבעו להם ברחובות ע"י ועדת התנועה המרכזית והועדות המקומיות; יתיר האוטובוסים, המצפים לתורם, יחנו במוסכים מיוחדים.
- סעיף 60.- מכוניות פרטיות קטנות רשאיות לחנות ברחובות שיקבעו ע"י ועדת התנועה המרכזית והועדות המשניות, בערים שיש בהן ועדות כאלה, לתקופה שתקבע על ידן.
- סעיף 61.- בכל הרחובות אסורה חניית מכוניות בלתי ראיות או שהוצאו מכלל שימוש.
- סעיף 62.- עגלות הנגררות ע"י בע"ח ועגלות הנגררות או נדחפות ביד לא יסעו ברחובות ראשיים, ואף לא ברחובות צדדיים, אם לדעת ועדת התנועה המרכזית והועדות המשניות יש בנסיעת אותן עגלות ועגלות - מד משום סכנה.
- סעיף 63.- אסור שבע"ח יעברו ברחובות ראשיים וברחובות צדדיים, אשר ועדת התנועה המרכזית והועדות המשניות יראו לנכון לאסור את מעברם בהם.
- סעיף 64.- טרקטורים לא יעברו ברחובות אלא אם הם מוטענים על גבי מכוניות או מאוידיים בנעלי - עץ.
- סעיף 65.- אין לפתוח חנויות להשכרת אופניים רגילים ומועיים, ברחובות ראשיים וברחובות מאוכלסים והומיים.
- סעיף 66.- 1. אין להשכיר אופניים רגילים לילדים שגילם למטה מארבע עשרה שנה.
2. אין להשכיר אופניים מנועיים לאנשים שאין ברשותם רשיונות נהיגה.
- סעיף 67.- * אסור להעמיד רכב מול משרדי הנסיעות והמוניות, אלא בהיתר מטעם ועדת התנועה האחראית ובתנאים שיראו לה.

סעיף 68. - 1. מוסכים להובלה מסחרית, מוסמכים לתיקון מכוניות ומכוניות מנועיות ובתי מלאכה לתיקון צמיגים לא יורשו ועבוד אלא במקומות ובתנאים שיוסכם עליהם מטעם ועדת התנועה המוסמכת.

2. אין להעמיד או להניח כל מכונית, או כל חלק ממנה, או מבשירים מכניים כלשהם, בכל רחוב או מדרכה על-מנת להקנם, כשים לב לאמור בסעיף 42 לפקודה זו.

סעיף 69. - שום אדם או חברה אינם רשאים לפתוח מוסך או בית-מלאכה לתיקון מכוניות או להסנתן, או משרדי נסיעות בעקבות זה, בתחומי העיריות או מחוץ לתחומיהן, אלא ע"פ החלטה מאת ועדת התנועה המוסמכת.

סעיף 70. - אין לאסוף נוסעים למכוניות ציבוריות ע"י קריאות מצד מחווכים או אנשים אחרים.

פרק שלישי

מידות כלי-הרכב. תפוסתם. משקלם ומידת לחצם על הדרכים והגשרים

סעיף 71. - לחץ הרכב על פני האדמה, בכל זמן שהוא לא יעלה על 150 ק"ג לס"מ אחד של רוחב הצמיג; היו גלגלי הרכב עשויים ברזל ובלתי מצוידים בצמיגי גומי חלולים, לא יעלה לחץ זה על 50 ק"ג לס"מ. הרוחב המינימלי של חישוקי מתכת ייקבע ל-5 ס"מ רוחב החישוקים יימדד לפי חישוק חדש, בעת מגעו באדמה קשה ובמצב של שימוש רגיל.

סעיף 72. - הממדים המכסימליים של מידות אורך במכוניות, תפוסתן ומשקלן הם כדלקמן, (אולם רשות הרישוי, חוץ הסכם עם המיניסטרונין לעבודות ציבוריות רשאית):

א. לקבוע מידות משקל ואורך מכסימלית לכלי-רכב, שמותר להם להלך על דרכים, גשרים או במנהרות מסויימים, וזאת בהתיחס לשיעור מעמסם ולמה שמחייבים התנאים המיוחדים של התנאים הנובעים ממזג האויר.

*
ב. להרשות תנועה באופן זמני ולנסיעות מסוימות לכלי-רכב אשר משקלם או מידות-ארכם עולים על המכסימום שנקבע בתקודה זו; בעלי כלי-רכב אלה חייבים לתקן את כל הנזקים שייגרמו לדרכים ע"י רכבם. בתנאי שזה יהא על פי הוראה מטעם הממשלה בה יקבעו התנאים המחייבים בתסיבות אלו.

1. מידות אורך מכסימלית למכוניות:

רוחב כולל	2 מ' ו-50 ס"מ
גובה כולל	2 מ' ו-80 ס"מ

אורך כולל:

א. משאית בעלת שני צירים	-	10 מ'
ב. אוטובוס בעל שני צירים	-	11 מ'
ג. מכונית בעלת יותר משני צירים	-	11 מ'
ד. מכונית וגרור למחצה	-	14 מ'
ה. מכונית וגרור	-	18 מ'
ו. מכונית ושני גדורים.	-	22 מ'

2. א. לא יעלה המשקל על הסרן העמוס ביותר
על 12 טון בחנאי שהמשקל הכולל של הרכב
ישאר בתחומים דלהלן:

- 1) רכב בעל שני סרנים - 18 טון
- 2) רכב בעל יותר משני סרנים - 22 טון
- 3) רכב בעל $2\frac{1}{2}$ סרנים גורר
סרן אחד או שניים - 24 טון
- 4) רכב בעל 2 סרנים וצמד
סרנים - 26 טון
- 5) רכב בעל 2 סרנים וצמד
סרנים על כל סרן - 32 טון
- 6) רכב בעל יותר מ- $2\frac{1}{2}$
סרנים הגורר סרן אחד - 26 טון
- 7) רכב בעל יותר משני סרנים
וצמד סרנים - 32 טון
- 8) רכב בעל יותר מ-2 סרנים
הגורר צמד על כל סרן - 35 טון
- 9) רכב בעל יותר מ- $2\frac{1}{2}$ סרנים
הגורר צמד סרנים - 35 טון
- 10) רכב בעל $2\frac{1}{2}$ סרנים הגורר
סרן וצמד סרנים - 35 טון
- 11) רכב בעל יותר מ- $2\frac{1}{2}$ סרנים
וסרן אחד וצמד סרנים - 30 טון
- 12) רכב בעל יותר מ- $2\frac{1}{2}$ סרנים
וצמד סרנים ועוד צמד
נוסף - 35 טון

ב. נועד הגרור למחצה להסעת אנשים יהא הגרור
הבא אחריו להובלת סחורות בלבד, ואין

להשתמש בו להסעת אנשים.

ב. בליטת שלדת המכונית ביחס לציר האחורי, או בליטת המרכב ביחס לשלדה, תהיה כך שחלוקת המשען התאפשר בצורה, שבה לא יחרוג הלחץ על הציר מהמעמס המכסימלי, ובלבד שבליטתה זו לא תעלה:

1. במשאית - על 25% מפתח הציר
2. באוטובוס - על 50% מפתח הציר

ד. רשות הרישוי רשאית לתת רשיונות תנועה זמניים למכוניות, אשר מידות ארכן וחפוסתן הכוללת חורגות מגדר המסוריים שנקבעו בפקודה זו, וזאת לתקופה מסוימת, לגבי דרכים שייקבעו ברשיון.

מידות האורך מינימליות למושבים ולמעבריים באוטובוס, מספר המושבים באוטובוס יחושב כך:

3.

א. באוטובוסים בין מדבריים - התפוסה המותרת נשו תחולק ל-150 ק"ג והשבר הנובע מחלוקה זו יעוגל.

ב. באוטובוסים בין עירוניים - התפוסה המותרת נשו תחולק ל-90 ק"ג והשבר הנובע מחלוקה זו יעוגל.

ג. באוטובוסים עירוניים - התפוסה המותרת נשו תחולק ל-70 ק"ג והשבר הנובע מחלוקה זו יעוגל.

1) מידות אורך מינימליות לאוטובוסים בין-מדבריים:

גובה המושב מעל פני הרצפה - 40 ס"מ

רוחב מושב ריק - 50 ס"מ

עומק המושב - 50 ס"מ

גובה המשענת החל מהמושב - 75 ס"מ

המרחק שבין הקדמיים של שני מושבים העומדים זה אחר זה - 85 ס"מ

רוחב המעבר האורכי - 50 ס"מ

גובה האוטובוס באמצעו
מבפנים - 180 ס"מ

ובלבד שרוחב המעבר בין מושבים העומדים
זה אחר זה לא יפתח, בכל המקרים, מ-30 ס"מ

(2) מידות אורך מינימליות לאוטובוסים בין-
עירוניים, בנסיעות למרחקים שלמעלה מ-50 ק"מ:

גובה המושב - 45 ס"מ

רוחב המושב - 45 ס"מ

עומק המושב - 42 ס"מ

המרחק שבין החלקים
הקדמיים של שני מושבים
העומדים זה אחר זה - 70 ס"מ

רוחב המעבר הארכי - 40 ס"מ

גובה האוטובוס באמצעו
מבפנים - 180 ס"מ

ובלבד שרוחב המעברים הרחביים לא יפתח,
בכל המקרים, מ-28 ס"מ

(3) מידות אורך מינימליות לאוטובוסים בין-
עירוניים, בנסיעות למרחקים עד 50 ק"מ,
או לאוטובוסים עירוניים:

גובה המושב מעל פני
הרצפה - 45 ס"מ

רוחב המושב - 45 ס"מ

גובה המשענת החל מהמושב 45 ס"מ

עומק המושב - 42 ס"מ

שני מושבים העומדים
זה אחר זה - 66 ס"מ

גובה האושובס באמצעו
מבנים - 180 ס"מ

ובלבד שרוחב המעברים הרחבים לא יפחת, בכל
המקרים, מ- 25 ס"מ

רוחב המעברים הרחביים נמדד מהמישור האופקי
העובר מציר המושב, הווה אומר- מאמצע המקום
שנועד לישיבת הנוסע.

4) תנאים מכניים הנוגעים לאופנועים:

(1) מותר לצייד אופנוע במושב אחורי לאיש
אחד, בתנאי שנפח גליל המנוע של אופנוע
זה יעלה על 150 סמ"ק; המושב יהיה מורכב
יציב ויהיה מקום להחזקת יד ומקום להנחת
הרגליים.

(2) מותר לצייד אופנועים במושב צדי (סאייד-
קאר) נוסף למושב האחורי, בתנאי שנפח
גליל המנוע של אופנוע זה יעלה על 200
סמ"ק. מושב צדי זה נועד לאיש אחד בלבד.
באופנועים שנפח גלילם או גליליהם עולה
על 500 סמ"ק- מותר להוסיף את מושבם
הצדי לשני אנשים.

(3) איך להשתמש באופנוע. להוראת נהיגה, אלא
בדרכים סלולות שהתנועה בהן אינה צפופה.

סעיף 73.- הרכב חייב להיות, הן מבחינת תנאיו הכלליים והן
מבחינת חלוקת המטען, התאמתו וקשירתו, ראוי
לנסיעה באופן שלא יהווה סכנה לנהגו, לנוסעיו
ולאנשים אחרים המשתמשים בדרכים, ושלא יגרום
נזק לדרכים אלה או לרכוש ציבורי או פרטי.

סעיף 74.- א. גלגלי כלי-רכב שנועדו להוביל נוסעים וגלגל גרוריהם, יהיו בעלי צמיגי גומי חלולים, או צמיגים חלולים שהם גמישים למדי לפי דעת רשות הרשוי.

הצמיגים הבלתי-חלולים חייבים לגעת בשטח עגול ומישורי של האדמה שקטרו עשרה מ"מ לפחות לא יהיו בהם קצוות חדים ואסור שיבלשו מהשטח אשר אליו עובדים הגלגלים יותר מארבעה מ"מ.

ב. רשות הרשוי רשאית לאסור תנועה בדרכים או בחלק מהן, על כלי רכב אשר גלגליהם או גלגלי גרוריהם אינם בעלי צמיגי גומי חלולים.

סעיף 75.- 1. * לא יעלה משקל המשאית בכל הנסיבות על הקבוע בסעיף 2 (26) (ג) לחוק זה.

2. יש לכתוב בצבע לבן, על הצד הימני של הרכב מכוניות משא, ליד מושב הנהג, בשפה הערבית ובאותיות גדולות, את משקל הרכב בלי מטען, את המשקל נמו (דהיינו-המטען שמוחר לרכב להוביל) ואת המשקל ברוטו (דהיינו -משקל הרכב עם המטען). וזאת בקילוגרמים כדלקמן:

המשקל בלי מטען	(.....)	ק"ג
המשקל נמו	(.....)	ק"ג
המשקל ברוטו	(.....)	ק"ג

3. כתובה זו חייבת להיות חמיד במצב טוב ונוחה לקריאה.

4. עבר מטען הרכב את המידה שנקבעה לו, יש לפרוק את מטען היחר, או להוריד את הנוסעים היחריים, בתחנת המטען או הג'נדמרית הקרובה ביותר למקום הימצאו של הרכב

סעיף 76.- 1. נהגי כלי רכב אינם רשאים לשאת כל הפצים או חמרים אחרים הכוללים משני צדי רכבם.

2. אין לשאת בכל כלי רכב חפצים או דברים אחרים באופן שרחבם יעלה על רחבו הכולל של הרכב או באופן שיבלטו יותר מ-92 ס"מ מחלקו הקדמי או האחורי, ובלבד שסחורות וחפצים אלה לא יעלו לעולם על ארכו הכולל של הרכב או על החלק הבולט המותר, אלא ברשותה של רשות הרישוי.

3. הם אינם רשאים לשאת כל חפצים, חמרים או סחורות, מכל סוג שהוא, בין בתוך הרכב ובין על גבו, באופן שגובה המטען יעלה על 3 מטר ו-80 ס"מ, הנמדד מעל פני האדמה או המישור שעליו עומד הרכב ועד לחלק הגבוה ביותר של המטען בכלי רכב בעלי ארבעה גלגלים, ו-2 מטר ו-75 ס"מ בכלי רכב בעלי 2 גלגלים.

*4. רשאים שלטונות הרישוי להעניק רישון לאוטו-בוסים פרטיים שגובהם והמדות הקשורות למושבים שונות מאלה בדרושים בפרק זה אם אין בכך פגיעה באינטרס הציבורי ובתנאי שזה לא יסתור את האמור בסעיף 72 של חוק זה.

פרק רביעי

תנאים טכניים הנוגעים לציוד כלי רכב

1. ת א ו ר ה

סעיף 77. - א. יש להאיר כל כלי רכב המהלך על כל דרך שהיא, בין שקיעת השמש לזריחתה.

ב. יש להאיר כל כלי רכב החונה על כל דרך שהיא, בין שקיעת השמש לזריחתה. אלא אם מקום חנייתו מואר באופן מלא.

ג. הפנסים הקדמיים של רכב מנועי חייבים להיות כאלה, שאפשר לראותם ממרחק של לא פחות מ-200 מטר בקירוב.

ד. נהגי כלי הרכב יעמעמו את אורותיהם בהיפגשם בדרכים בעת נסיעתם בלילה.

סעיף 78. - א. כל מכונית תצויד - בציווד תאורה כמפורט להלן: ציווד זה יותקן באופן ברור, כך שלא תתאפשר הסתרתו או השבתת פעולתו על ידי כל חלק של הרכב או מטענו:

1. שני פנסים לבנים, שיותקנו בחלקה הקדמי של המכונית, להארת הדרך לפניה בלילה באופן ברור.

2. שני פנסים לבנים לפגישה שיותקנו בחלקה הקדמי של המכונית, להארת הדרך בלילה באופן ברור, למרחק של 35 מטר לפני המכונית, בלי שהשימוש בהם יסנוור אחרים.

3. שני פנסים לבנים, שיותקנו בחלקה הקדמי של המכונית, כך שאפשר יהיה לראותה בלילה ממרחק של 150 מטר לפחות, בלי שיסנוורו את המשתמשים בדרך. אולם פנסי הכנפיים האמורים יודלקו בזמני הארת פנסי הפגישה, ובמקרים של חניית המכונית בלילה בדרכים, במקומות בלתי מוארים.

4. שני פנסים אדומים שיותקנו בחלקה האחורי של המכונית בצורה נראית לעין, וייראו בלילה ממרחק של 150 מטר מאחורי המכונית.

5. פנס המאיר את הלוחית האחורית ומסייע לקריאת מספר המכונית בלילה ממרחק של 20 מטר לפחות; הפנסים האחוריים יוארו אוטומטית בזמן הארת כל פנס מהפנסים הקדמיים.

6. פנס אדום לעצירה שיואר בעת השימוש בבלם, כזו הארתו יהיה חזק יותר מהפנס האדום האחורי כאשר ייפגש עמו או ישתלב בו.

ב. שני מחזירי אור בצבע אדום, שייראו בלילה ממרחק 100 מטר, כאשר יכוונו אליהם קרני אור אחר; הם יותקנו בחלקן האחורי של משאיות ומכונות גרר בצורה נראית לעין; כל אחד מהם יהיה קרוב, עד כמה שאפשר לנקודה הקיצונית ביותר מרוחב המכונות, ובלבד שמקומו לא יעבור על 40 מ"מ מקצה רוחב המכונות.

סעיף 79.- כאשר מכונות מצוידות במאותת, חייב מכשיר זה להיות מאחד הסוגים דלקמן:

1. זרוע מתנועעת החורגת משלדת המכונות משני צדדיה, ולה אור כחום חמידי כאשר היא נמצאת במצב אופקי.

2. פנס יציב שהותקן בשני קצות המכונות - הקדמי והאחורי, המפיץ אור מהבהב, לבן או כחום בחזית, ואדום או כתום-מאחור.

3. פנס יציב משני צדי המכונות, המפיץ אור כחום מהבהב.

סעיף 80.- כל גהוד יצויד בשני מחזירי אור בצבע אדום, בצורת משולש שווה צלעות, שאורך צלעו 15 ס"מ לפחות ואחת מזוויותיו מופנית כלפי מעלה. מחזירי אור אלה יותקנו בחלקו האחורי של הגהוד בצורה נראית לעין מכל צד; קצה החיצוני של הצלע האפקי יהיה קרוב במידת האפשר, לקצה רוחב המכונות במרחק של לא פחות מ-40 ס"מ; כן יצויד (הגהוד) בפנסים אחוריים, שיתמלאו לגביהם התנאים המפורטים בסעיפי המשנה 5.4 ו-6 לסעיף 78.

סעיף 81.- כל אופנוע יצויד בפנס דרך, פנס פגיושה, פנס אחורי אדום ומחזיר אור אדום, שיתקיימו בהם התנאים המפורטים בסעיף 78; יהיה האופנוע בעל רכב צדי, יצויד, בנוסף לכך, גם בפנס - כנפיים שיתקיימו בו התנאים המפורטים בסעיף משנה (3) לסעיף 78.

סעיף 82. - כל אופניים יצויידו בחזיתם בפנס, שיאיר את הדרך
בלילה למרחק של חמישים מטר לפחות, ובפנס אדום
מאחור.

סעיף 83. - כל עגלה נסיעה יצוייד בחזיתה בשני פנסים, שיספיקו
להארת הדרך בלילה למרחק של 30 מטר לפני העגלה,
ובפנס אדום מאחור.

סעיף 84. - עגלות נסיעה יצויידו בחזיתן בפנס אחד לפחות,
שיוחקן בצדן השמאלי, ויופץ ממנו אור לבן הנראה
בבירור לפני העגלה; כן יצויידו בפנס אדום מאחור
שיראה בבהירות. עגלות חקלאיות הנגררות על ידי
בע"ח והטעונות במספוא או בחמרים דליקים, אפשר
להאירן בפנס הנישא על ידי בן-לוויה שילך יחד
משמאלן.

סעיף 85. - בשום פנים ואופן אין להשתמש בפנס אדום בחזית
הרכב ובלבן מאחוריו; וכן יצוייד רכב במחזיר אור
אדום לחזית ולבן לאחור.

סעיף 86. - שום אור לא יתבהב פרט למאותח.

סעיף 87. - חוץ נסיעת הרכב אסור להשתמש בזרקורים כאמצעי
הארה; השימוש בזרקורים איננו מותר אלא לצורך
גילוי מנגנון הרכב ותיקונו.

סעיף 88. - היה הרכב טעון, כשהלק ממטענו בולט כלפי חוץ
לאחור, יש לתלות אור אדום בקצה מטענו הבולט,
כדי ללמד על אורך המטען בשלמותו.

סעיף 89. - שום רכב איננו מותר לנסיעה בכל דרך שהיא, כל
עוד אין הפנסים, שנקבעו לשימוש באותו סוג של
רכב, מלמדים על רוחב הרכב שעליו הם מותקנים.

2. מנועים ובלמים (מנגנון עצירה)

סעיף 90. - מנוע של רכב מנועי חייב לעורר אומן בכשרו לפעול באופן תקין, והוא יותקן בצורה:

1. שתמנע, עד כמה שאפשר, סכנת דליקה או פיצוץ;
2. שלא תביא להפחדת בהמות, רכובות או מובלות על ידי קולו.
3. שלא תיגרם בעטיו סכנה לתנועה בדרך או הטרדה יתרה להולכי-פה, בשל אדים או עשן הנפלטים מתוכו.

סעיף 91. - כלי רכב יהיה מצויד בבלם אחד או יותר, שיאפשר פיקוח על תנועתו ועצירתו באופן בטוח ומהיר, בכל תנאי המשא ושפוע הדרך בעליה או בירידה.

סעיף 92. - א. כל מכונית ואופנוע יצוידו בשני בלמים; האחד נקרא בלם לשימוש תמידי (בריק) והשני - בלם זהירות (האנד-בריק)

ב. הבלמים יותקנו בצורה שתאפשר שימוש באחד מהם אם השני יתקלקל, ועצירת המכונית או האופנוע במרחק סביר, או העמדתם בדרך ביציבות אף במדרונים חלולים.

ג. בלם-הזהירות (האנד-בריק) יהיה נתון לשליטת מנגנון מיכני, אף בהיעדרו של הנהג, לבלית כל גלגלי המכונית.

סעיף 93. - א. כל גרור, שמבסימום משקל הטרדה שלו עולה על 750 ק"ג, יצויד בבלם אחד לפחות שישלוט על כל כל גלגליו.

ב. תנאי זה חל על גרורים אשר משקלם טרה קטן מ-750 ק"ג אם משקל זה עולה על מחצית המשקל טרה של מכונית הגוררת.

ג. בכל גרור המצוייד בבלם יהיה מכשיר המבטיח את עצירתו גם בעת נתוק מנגנון הגרירה. תנאי זה אינו חל על גרורים בעלי שני גלגלים שנועדו לטייל, ולא על גרורים קלים שנועדו להובלת חפצי הנוסעים ואשר משקלם עולה על 750 ק"ג ובלבד שגרור זה יצוייד, בנוסף למנגנון הגרירה הראשי, גם במנגנון גרירה משני, שיוכל להיות משללאות או כבלי ברזל.

3. מכשירים שונים

סעיף 94. - כל מכונית וכל אופנוע יצויידו במכשירים דלקמן:

1. הגה חזק וראוי לשימוש, בעל סיבוב קל, מהיר ובטוח.
2. ראי המותקן לפני הנהג באופן שיעזור לו לראות את הדרך מאחור.
3. מנגנון אזהרה (צנפר) חזק, או כל מכשיר אחר שישמש בו הנהג לאזהרה, בהסמכת רשות הרישוי.
4. מגב שמשות המחווע באופן מיכני.
5. שמש זכוכית ג' לאטין להדיפת הרוח; עליה להיות שקופה כך שלא תשנה את חזותם של הדברים הנראים, ואסור שיווצרו רסיסים חדים בעת שבירתה.
6. מנגנון לנסיעה אחורנית, שאפשר להפעילו ממקומו של הנהג.
7. מכשיר להנמכת קול הגאזים הנפלטים (אגזוז)
8. צמיג רזרבי אחד (היצוני ופנימי) לכל מכונית וגרור שמספר גלגליהם אינו עולה על ששה, ושני צמיגים (היצוני ופנימי) לפחות למכוניות וגרורים שמספר גלגליהם עולה על ששה.

9. שני תומכי עץ לכל מכונית שמשקלה טרה עולה על שלושה טון.
 10. מכשיר כיבוי אש ראוי לשימוש, לאוטובוסים ולמכוניות משא שנועדו להובלת דלק נוזל.
 11. מנגנון להגבלת המהירות ורמקול שרשות הרישוי הסכים עליו.
 12. מכשיר המורה על שינוי בכיוון הנסיעה, המותקן במקום נראה לעין בלילה וביום, למכוניות שרחבן ומטענן עולים על 2 מטר.
 13. מנוף (ג'ק) משאבה, טלאים, לחיפון אבובים, מפתח ברגים, מפתח ג'נט ומפתחות שונים.
 2. מציאות המכשירים המפורטים בסעיפי המשנה 5, 6, 7, איננה תנאי הכרחי באופנועים.
 3. אופניים רגילים, עגלות הובלה (עגלות יד) ועגלות נסיעה יצויידו בפעמון בלבד.

סעיף 95 - חלקי המכונית ומכשיריה לא יהיו, במידת האפשר, נתונים לסכנת שריפה או להקמת רעש מטריד, ולא יהיו סכנה במקרה של החנגשות; עליהם להיות מסו-דרים בצורה שתאפשר לנהג לשלוט בכולם כשהוא יושב בכסאו, בלי שיחדל להתבונן בדרך.

סעיף 96 - א. צינור פליטת הגזים (האגוז) יותקן באופן שלא יפלוט עשן או גזים, ולא יפלטו הגזים אל הדרך בצורה אנכית או שיפועית, או ישוקררו ממנו לפי רצון הנהג. סעיף זה חל גם על אופנועים.

* ב. המנוע וכן המכשירים הקשורים בפיזור הדלק (משאבות, אידוי) ברכב שאינו מונע בבנדין חייבים להיות סגורים בצורה שלא תחיר יציאת עשן הנראה, כמו כן להיות חתומים, בכל הנסיבות, ובצורה שלא תאפשר לנהג

מלשחק בהם בכדי לקבל כמות דלק גדולה מהקבוצ
על מנת להגדיל את מהירות הרכב. צריך לשמור
שמכשירים אלו יהיו שמורים תמיד וזה עפ"י
בדיקות טכניות שיעשן מזמן לזמן.

* ג. כל רכב שאינו מונע בכנוזין יצויד בפילטרים
לשמירתם נקיים לתמיד.

* ד. רכב הנוסע בדרכים המותר עשן הנראה יירשם
נגדו דו"ח מטעם שלושה חברים מומחים שיוגש
לשלטונות הרישוי על השלטונות לשלול את
רשיון הנהג לתקופה שלא תפחת משבוע ימים
ולא תעלה על 6 חדשים וכן להעמיד את הרכב
בצורה אדמיניסטרטיבית לתקופה שלא תעלה על
שבוע, לאחריה יוחזר הרכב לבעליו לתיקון על
מנת לבודקו מחדש.

פרק חמישי

בדיקת מכוניות

סעיף 97. - א. רכב מנועי, לכל סוגיו, חייב בבדיקה טכנית
שתיעשה על ידי רשות הרישוי, וזאת בעת מתן
רשיון הנסיעה וחידושו בכל פעם. בדיקה זו
כוללת מכוניות ציבוריות, פרטיות וממשלתיות
גם יחד.

ב. בעל רכב חייב לבקש מרשות הרישוי בדיקה
מכוניתו לאחר ביצוע כל תיקון חיוני במנועה
או בשלדתה וזאת על ידי הגשת בקשה שתכלול
את התיקון אשר בוצע ברכב.

סעיף 98. - א. בדיקת רכב מנועי תיעשה בעת הגשת בקשות
רישום ורישוי או חידוש רשיונות הנסיעה,
במועד ובמקום שייקבעו על ידי רשות הרישוי,
בפני ועדה טכנית שתחמנה על ידי הרשות
האמורה.

ב. לבעל המכוננית זכות לערער על הוצאת הבדיקה הטכנית, על ידי הגשת ערר לרשות הרישוי שביצעה את הבדיקת המכוננית.

ג. הערר זה תפסוק ועדה טכנית, המורכבת משלושה מומחים טכניים, שתחמנה על פי החלטה מאת רשות הרישוי.

ד. החלטת הועדה היא סופית ואינה ניתנת לפניה בכל דרך שהיא.

ה. המערער ישא בכל הוצאות הועדה וימציא לה כל הסעה. אם יחקבל עררן - יוהזרו לו ההוצאות.

סעיף 99 - א. כלי רכב ייבדקו בדיקה טכנית חוץ תקופה מספקת כדי לוודא את תקינות מצבם ולהיווכח בכשירותם לעבודה ובמילויים אחר תנאי-החוזה בחלקים דלקמן:

1. המנוע
2. מערכת ההיגוי
3. מכשירי הבלימה ליד ולרגל
4. הפניה
5. העצירה
6. מערכת התאורה
7. הדלתות והחלונות
8. הראי, המפתחות והכלים
9. מד המהירות
10. הגוף
11. המראה הכללי והמצב.

ב. כל הליקויים והקלקולים יירשמו בטופס מיוחד, והרכב ייבדק שוב לאחר השלמת הליקויים ותיקון הקלקול.

סעיף 100 - לפני מתן רשיון נסיעה לכלל רכב מנועי, ולאחר נתינתו-במועדים שרשות הרישוי תראם הכרחיים לטובת הכלל, יובא רכב זה לבדיקה או לניסוי, לפי קביעת הרשות האמורה. בדיקה או ניסוי אלה יערכו

במקרים שעליהם החליט רשות זו. אדם שברכבו המנועי
נערכת בדיקה או נערך ניסוי יפעל בהתאם להוראות
הרשות האמורה, ואם לא בצען-רשאיית היא לשלול
ממנו את הרשיון או לבטלו.

סעיף 101. - א. ראה הפקיד הממונה מטעם רשות הרישוי לבדיקה
כלי רכב וניסויים, כי רכב בעל רשיון איננו,
מסיבה כלשהי, ממלא אחר התנאים, ואיננו במצב
ראוי לשימוש, ימסור לבעליו או לנהגו הודעה
על איסור השימוש בו, ויודיע לרשות הרישוי
על כך.

ב. בהודעה יצוייניו הליקויים שנמצאו ברכב, ועל
בעליו לתקן ליקויים אלה לאלתר ולהביא את
רכבו שנית לבדיקה.

ג. שוכנע הפקיד כי הליקויים שנמצאו ברכב,
הושלמו, יבטל את ההודעה שמסר לבעליו על
איסור השימוש בו ויודיע לרשות הרישוי על
כך.

ד. בעל הרכב או נהגו, שנמסרה לו הודעה על
איסור השימוש בו, אינו רשאי להשתמש בו
לפני ביטול ההודעה.

סעיף 102. - הובא רכב מנועי לבדיקה ולניסוי, ונתברר לרשות
הרישוי שהרכב טעון כמה תיקונים על מנת שיהיה
ראוי לנסיעה, וחייב הדבר הבאת הרכב יותר מפעם
אחת כדי לוודא את השלמת התיקונים האלה, לא
יהוייב בעל הרכב, במקרה כגון זה, אלא בחשלום
אגרה אחת.

פרק עשי

רישום, רישוי, מספרים ולוחיות

1. רישום

סעיף 103. - מכוניות, אופנועים, מכונית גדר, כל סוגי רכב מנועי, אופניים רגילים ועגלות לסוגיהן יירשמו בפנקסים מיוחדים אצל רשות הרישוי, לאחר גביית האגרות המפורטות בתוספת מס' 1 לפקודה זו.

סעיף 104. - א. * אסור רישום, רישוי או חידוש רישיון של כל רכב מנועי אלא אם יציג בעל הרכב חוזה ביטוח אצל אחד מחברות הביטוח הרשומות בממלכה לכסוי נזקי צד ג' הנגמרים כתוצאה מהשימוש ברכב.

ב. תנאי וסכומי הביטוח לכל רכב ממונע יקבעו עפ"י הוראות בהתאם לחוק זה.

2. העברת בעלות המכוניות ומשכונן יירשמו אצל רשות הרישוי, אין להעביר בעלות של מכונית ממושכנת אלא בהסכמת הנושה, ועסקות אלה לא ייחשבו אם ייעשו מחוץ למחלקות החנוכה.

סעיף 105. - א. כל רכב ישא מספר מיוחד שיירשם בפנקסים מיוחדים אצל רשות הרישוי.

ב. אפשר להעביר רישום מכונית מהחנות רישוי אחת לחברתה, לפי רצון בעליה, ובלבד שחקפו של רישיון הנסיעה יפוג בתחנה הראשונה, והמבקש יתגורר בדרך כלל בתחומי התחנה החדשה.

העברת
Ple's

סעיף 106. - מכוניות משא מיוחדות יקבלו רישיון ויירשמו לאחר שיוכח כי נזקקים להן:

1. לטובת המדינה, העיריות או מוסדות ציבור

2. למשלחות ולגופים מדיניים וקונסולריים בממלכה הירדנית ההאשמית.
  3. לבעלי תעשייה, בתי מלאכה לעבודות יד וקואופרטיבים חקלאיים.
  4. לחברות ופרטים בעלי זכויות.
  5. לבעלי מכונות גרר חקלאיות, מכונות קידוח ומכונות מנועיות נעות שלא נועדו להובלת סחורות.
  6. לבעלי משקים ולחקלאים.
  7. לבתי חולים, מוסדות מדע וצדקה, מנזרים, בתי ספר, בתי מלון וחברות תעופה - בתנאי שמטען מכונת המשא לכל ענף לא יעלה על 2000 ק"ג.
  8. לבתי מסחר המחלקים את סוגי (סחורתם) בבחים ובחגירות, ולבעלי משחלות פרחים וכדורות, בתנאי שמטען מכונת משא אחת לא יעלה על 750 ק"ג ושצורת המכונת תהא מיועדת לסוג עבודה זה.
- סעיף 107. - אוטובוסים מיוחדים ומכונות עזרה ראשונה, יקבלו רשיון ויירשמו לאחר שיוכח כי נזקקים להם:
1. בתי חולים, בתי ספר, מוסדות מדע, בריאות וצדקה, ומוסדות תעשייה, בתנאי שכל מוסד יגביל את השימוש במכונת להובלת חולים, עובדים, פועלים, מורים או תלמידים המשתזיכים אליהם.
  2. חברות תעופה לשם הובלת נוסעיהן, פועליהן או עובדיהן מהעיר לנמל - תעופה ולהיפך.

סעיף 108 - מכוניות שנועדו להובלת מתים יקבלו רשיון ויירשמו במנין מכוניות המשא המיוחדות, ויהא אשר יהא תאורו של האיש או גוף המשחמש בהן.

סעיף 109 - א. הוראות הסעיפים 106 ו 107 לפקודה זו לא יוכלו להתבצע אלא לפי קביעת התאמה מאת המיניסטרוֹן המוסמך.

ב. כהעברת סחורות ללא תמורה ייחשבו הדברים הנמצאים בבעלותו של בעל המכונית המיוחדת, ואשר מקצועו מחייב עשייתם, השימוש בהם בעבודתו, העברתם או חלוקתם, ובלבד שהעברתם בזמן החלוקה לא תחרוג מגבולות האיזור שבו נמצא מקום עבודתו.

סעיף 110 - בעלי מכוניות משא פרטיות, שמשחמשים בהם הקלאים ובעלי בתי הרושת, רשאים להוביל פועלים במכוניות - תיהם על אחריותם הפרטית בגבולות אלה:

1. ארבעה פועלים לכל היותר להטענה ופריקה אם המכונית נושאת מטען.

2. חמישה פועלים לכל היותר למכוניות ריקות שתפוסתן קטנה מ- 1000 ק"ג

3. עשרה פועלים לכל היותר למכוניות ריקות שתפוסתן עולה על 1000 ק"ג בתחומי איזורים עירוניים.

4. המספר הנזכר בסעיפי משנה 2 ו- 3 יוכלל אם המכונית היא בשימוש משרדי המדינה במקרים של הכרח.

סעיף 111 - א. פרט למקרים המפורטים בסעיף הקודם: אין להסיע אנשים במכוניות שנועדו להובלת סחורות, ואין להוביל סחורות ובעלי חיים במכוניות שנועדו להובלת נוסעים.

מזוודות וחפצי נוסעים אינם נחשבים לסחורות כמשמעותן בסעיף זה.

ב. במכונות שנועדו בעת ובעונה אחת להובלת אנשים וסחורות, חייב החלק שנועד לנוסעים להיות נפרד מהחלק שנועד לסחורות, ויתקיימו בענף הנוסעים כל התנאים החייבים להתקיים במכונות להסעת אנשים.

סעיף 112. - בעל מכונת ציבורית, שחדלה להיות ראויה בקבוצה שבה נרשמה, יכול לרשום מכונת מאותו הסוג בהתאם לתנאים דלקמן:

1. מונית - אם המכונת שרוצים להחליפה היא מכונת "סאלון" ציבורית ישנה, ויהא מספר מושביה שנועדו לנוסעים אשר יהא.
2. אוטובוס שמספר מושביו המיועדים לנוסעים איננה עולה על 31, אם המכונת שרוצים להחליפה היא אוטובוס ציבורי ישן, אשר מספר מושביו נע כין 8 - 15.
3. אוטובוס שמספר מושביו המיועדים לנוסעים עולה על 31, אם המכונת שרוצים להחליפה היא אוטובוס ציבורי ישן, שמספר מושביו עולה על 15. כאוטובוס תיחשב מכונת המיועדת בעת ובעונה אחת להובלת אנשים וסחורות.
4. מכונת משא שתפוסתה נטו אינה עולה על 1000 ק"ג, אם המכונת שרוצים להחליפה היא מכונת משא צבורית שתפוסתה נטו אינה עולה על 1000 ק"ג.
5. מכונת משא שתפוסתה נטו אינה עולה על 5000 ק"ג, אם המכונת שרוצים להחליפה היא מכונת משא ציבורית ישנה שתפוסתה נטו עולה על 1000 ק"ג.
6. מכונת משא שתפוסתה נטו עולה על 5000 ק"ג.

סעיף 113 - *

יותנה במכונת אשר רוצים לרשמה כמכונת ציבורית, שתקא מכונת חדשה או טובה יותר מהמכונת הציבורית שרוצים להחליפה, וינתן לה אותו המספר של המכונת המשומשת אשר לא הותר רישומה או רישומיה באם שלטונת הרישוי החליטו על מחיקת המספר בגלל אי התאמתה.

סעיף 114 - *

א. לא תותר הסעת נוסעים ליד הנהג אלא אם היה רוחב המושב הקדמי ¹⁵⁰ ס"מ או יותר וידיה ההילוכים היתה מורכבת על גלגל ההגה. זה בקשר למכונות נוסעים. ובאשר למשאיות הרוחב הוא 155 ס"מ או יותר המדידה תהא בחלק האחורי של המושב. אסור ליצור חלל בריפוד של המכונת או שינוי כלשהו בגוף המכונת או במושבים בזמן תכנונה על מנת להתאימה למידות אלו.

ב. לא ינתן רשיון למכונת נוסעים אלא אם כן היו המושבים מסודרים אחד אחר השני ופניהם קדימה, ובתנאי שעומק המושב הקדמי והאחורי לא יהא פחות מ- ארבעים וחמש ס"מ.

סעיף 115 - *

א. החל מתאריך תחילתה של פקודה זו תחדל רשות הרישוי לתת רשיונות חדשים למכונות ציבוריות, בין אם הן מיועדות לנוסעים או למשא, למעט אוטובוסים.

ב. אם יחייב צורך כלכלי של הממלכה הגדלת מספר המכונות הציבוריות הנמצאות במצב של תנועה, יותר רישום מכונות ציבוריות חדשות. המספר, דרך חלוקתו, תנאיו ושיעור האגרות ייקבעו בתקנות שיוצאו בהחלטת ההחלטה אשר תתקבל בוועדת התנועה המרכזית.

2. רשיונות נסיעה (רכישה) וקביעתם

סעיף 116 -

שום איש בממלכה הירדנית ההאשמית איננו רשאי לרכוש רכב מנועי, או לנהוג בו על כל דרך שהיא בממלכה, כל עוד לא ניתן לו רשיון מאת רשות

הרישוי, המחיר לו רכישת רכב זה. הוראות סעיף זה לא יחולו על אדם שקיבל פטור בתוקף הוראות פקודה זו. מי שאיננו ירדני אינו רשאי לרכוש מכוניות ציבוריות.

סעיף 117.-

כל בעל רכב המתגורר בממלכה הירדנית ההאשמית חייב לקבל רשיון נסיעה לפני שיטע ברכבו בדרכים הציבוריות, כדי לקבל רשיון זה יגיש בעל הרכב לרשות הרישוי, במחוז שבו נמצא מקום עבודתו בקשה אשר בה יצוייננו הדברים דלקמן:

1. זהותו השלמה;
2. שם היצרן, הדגם והמספר השלדה של המכונית;
3. מספר המנוע, כוחו ומספר גליליו (צילינדר);
4. סוג העבודה שלו מיועדת המכונית;
5. פירוט תוצאת הבדיקה הטכנית הנערכת לפי הוראות סעיף 97 ;
6. התחייבות או קבלה על ביטוח המכונית נגד סכנות לזולה, שנעשה אצל אחת מחברות הביטוח המורשות לעסוק בעבודה בממלכה הירדנית ההאשמית, כאשר המכונית היא ציבורית בהתאם לסעיף 104 ;
7. קבלה על תשלום האגרות החלות על הרכב;
8. תעודה או הצהרת מכס המעודה על תשלום המכסים על המכונית. כל ראייה אחרת על תשלום מכסים, פרט לחעודה או הצהרה זו-לא תתקבל.
9. תעודה מאת נוטריון על בעלות הרכב.

סעיף 118.-

לאחר המצאת המסמכים הנדונים בסעיף הקודם, יירשם הרכב בפנקס המיועד לרישום, לפי סוגו ואופן השימוש בו, יינתן לו מספר מיוחד ויסודר לו רשיון נסיעה שיימסר לבעליו וזאת לאחר גביית האגרות שנקבעו.

סעיף 119. - רשיון הנסיעה לכלול את הדברים דלקמן:

1. מספר רישום הרכב;
2. זהות הבעלים השלמה;
3. שם מייצר הרכב או סימן ההיכר שלו ומספר השלדה;
4. מספר המנוע, כוחו ומספר גליליו (צילינדר)
5. סוג העבודה שלו נועד הרכב.

סעיף 120. - א.

ינתן לכל בעל מכונית מורשה פנקס רשום שיכלול את שם הנהג שהמכונית ברשותו, מס' רשיון הנהיגה, כתובת מגוריו ותאריך מסירת המכונית לו, מס' המכונית, וחתימת האחראי למסירת המכונית, תאריך בו נפטר מהמכונית וחתימת האחראי הנ"ל וכן כל הפרטים האחרים אשר שלטונות הרישוי יחייבו את רשומם בכל עת, בנוגע למכונית המורשית.

ב. על בעל המכונית שקבל פנקס רשום להראותו לבדיקה בכל עת סבירה על פי הוראות איש הבטחון הלבוש מהים.

ג. לא יותר למאן דהו להשחית או להשמיד פנקס הרשום או לשנות כל רשום שבתוכו או למוחקו או לרשום בתוכו פרט אחר.

ד. אם בוצע שינוי כלשהו בניגוד לאמור בסעיף 120 לחוק זה במכונית לאחר רשומה, אשר יש בו שינוי בפרטים הרשומים בבקשת הרשיון האחרונה, אזי על בעל המכונית להודיע על שינוי זה מיד לשלטונות הרישוי אשר רשמו את המכונית וכן למסור לשלטונות אלו באותו זמן פנקס הרשום שניתן לו למען תקנו.

ה. אם היה בשינוי שבוצע כאמור במכונית, השפעה כלשהי בנכונות הפרטים המובאים ברישיון אזי על בעל המכונית למסור באותו זמן את רשיון הרכב לשלטונות הרישוי, על מנת שתעניק מיד רשיון חדש.

סעיף 121. - אם החליף בעל מכוננית את מכונניתו או שינה את צורת השימוש בה, דובר המחייב בבית דמי רשיון העולים על אלו ששלם לפני כן, עלין להגיש לשלטונות הרישוי בקשה חדשה לקבלת רשיון המתאים לשינוי האמור, ועליו למסור לשלטונות את הרישיון המקורי וכך פנקס הרשום השייכים למכוננית הקודמת וזה תוך שלושים יום מיום השינוי וכך לשלם את ההפרש בין דמי הרישיון הקודמים לבין החדשים. ואז יעניקו לשלטונות הרישוי רשיון חדש שתקופתו תסתיים בתום התקופה של הרישיון.

סעיף 122. - אם הרישיון או פנקס הרשום שהוענק ע"י שלטונות הרישוי בהתאם לחוק זה אבדו או הושחתו או הושמדו, או המספרים והפרטים שבתוכם נעשו בלתי ברורים מסיבת דהייה או מסיבות אחרות, רשאי בעל המכוננית לבקש מהשלטונות הנ"ל שהמכוננית רשומה אצלם, והעתק נוסף מהרישיון או מהפנקס. אם שלטונות הרישוי האמינו בתום לבו, אזי יתנו לו העתק נוסף מהרישיון או מהפנקס לאחר תשלום האגרה הקבועה.

סעיף 123. - לא יותר לאדם לשנות, לכער או להשחית רשיון או להוסיף עליו דבר מה בכתב או בציור בכל צורה אחרת וכך לא ישא במכוננית רשיון שתקפו פג או נעשתה בו מחיקה או השחתה או שהפרטים והמספרים הרשומים בו הושחתו או נעשו בלתי ברורים בגלל שינוי צבע או מחיקת הכתב וכך לא ישא במכוננית רשיון מזויף שיש בו התחזות כאילו רשיון מקורי הוא.

סעיף 124. - א. רשיונות התנועה יחודשו תוך 30 יום מיום פקיעת תקפם ועל שלטונות הרישוי לחדשם לכשתוגש בקשת חדושם בהתאם לסעיף 116 של חוק זה ותשלום האגרות הקבועות בתוספת הראשונה של חוק זה.

ב. כי ימצא רכב המשתמש ברשיון שפג תקפו לאחר 30 יום מיום פקיעת תקפו, יובא העבריין לדין והאסר פעולת הרכב מטעם המשטרה או שלטונות הרישוי עד אשר ישלם בעל הרכב את האגרות הקבועות ויחדש הרישיון.

2. בקשה להידוש רשיון חוגש לשלטונות הרישוי שהוציאו את הרשיון המקורי ואם שינה בעל הבקשה את מקום מגוריו לאחר הוצאת הרשיון המקורי יותר לו להגיש בקשת הידוש הרשיון לשלטונות הרישוי הקרובים ביותר למקום מגוריו.
*

לא יותר הידוש רשיון תנועת רכב ממונע אלא לאחר שיוכה שבעל הרשיון שלם כבר כל הקנסות שהוטלו עליו בגלל עבירות על החוק זה, התיקונים שבו, וההוראות שהוצאו על-פיו.

סעיף 125.- א. הרשיון יהא לפי הדוגמה בתוספת השניה של חוק זה.

ב. רשיונות התנועה יוצאו ויחודשו לתקופה שלא תעלה על 12 חודש כמפורט להלן:

1. הרשיונות החצי-שנתיים שיוצאו או יחודשו תוך הרבע הראשון של השנה, יפוג תקפם בסוף יוני של אותה שנה.

2. הרשיונות החצי-שנתיים שיוצאו או יחודשו תוך הרבע השני של השנה, יפוג תקפם בסוף ספטמבר של אותה שנה.

3. (+) הרשיונות שיוצאו או יחודשו תוך הרבע השלישי של השנה יפוג תקפם בסוף דצמבר של אותה שנה.

4. (+) הרשיונות שיוצאו או יחודשו תוך הרבע האחרון של השנה יפוג תקפם בסוף מרץ של השנה הבאה אחריה.

5. הרשיונות השנתיים שיוצאו או יחודשו תוך הרבע הראשון של השנה יפוג תקפם בסוף דצמבר של השנה.

6. (+)(+) הרשיונות אשר יוצאו או יחודשו תוך הרבע השני של השנה יפוג תקפם בסוף חודש מרץ של השנה הבאה אחריה.

(+) הכוונה לרשיונות חצי-שנתיים (הערות המתרגם)
(+)(+) הכוונה לרשיונות שנתיים (הערות המתרגם)

7. (+)(+) הרשיונות שיוצאו או יחודשו תוך הרבע השלישי של השנה יפוג תקפם בסוף יוני של השנה הבאה אחריה.

8. (+)(+) הרשיונות שיוצאו או יחודשו תוך הרבע האחרון של השנה יפוג תקפם בסוף חדש ספטמבר של השנה הבאה אחריה.

ג. עם הוצאת הרשיונות או חדושם, יגבו האגרות הקבועות בתוספת מס' 1 לחוק זה.

סעיף 126. - הרשיון יגמר בכל רכב או אופניים, בכל עת בהם יעשה בהם שימוש בכבישים.

סעיף 127. - כל הרשיונות שתקפם פג או נלקחו מבעליהם, יסרו מיד לשלטונות הרישוי.

3. ה ל ו ח ו ת

סעיף 128. - לא יותר השימוש ברכב בטרם רישומו או קבלת רשיון תנועה וקביעת הלוחות עליו בהתאם להוראות חוק זה.

סעיף 129. - א. לוחות הרכב יחולקו לקבוצות הבאות:

1. לוחות מכוניות המדינה והעיריות (אדומים והאותיות והמספרים בלבן)
2. לוחות מכוניות פקיד החצר (לבנים והאותיות והמספרים בשחור בתוספת המשפט - החצר המלכותית ההאשמית)
3. לוחות מכוניות הדיפלומטים (לבנים והאותיות והמספרים בשחור בתוספת האותיות - ה.ס.)
4. לוחות מכוניות הקונסולרים (לבנים והאותיות והמספרים בשחור בתוספת האותיות - ה.ק.)

5. לוחות מכוניות פקידי האו"ם והמוסדות האחרים הפטורים ממכס (כחולים והאותיות והמספרים בלבן).
  6. לוחות מכוניות ראש הממשלה ונשיאי שני בתי הנבחרים והשרים (לבנים והאותיות והמספרים באדום).
  7. לוחות המכוניות הצבוריות (ירוקים והאותיות והמספרים בלבן)
  8. לוחות המכוניות הפרטיות (לבנים והאותיות והמספרים בשחור)
  9. לוחות מכוניות הניסוי (לבנים והאותיות והמספרים באדום).
  10. לוחות האופנועים (שחורים והאותיות והמספרים בלבן)
  11. לוחות האופניים (בנ"ל).
  12. לוחות העגלות והכרכרות הנגררות ע"י בהמות להסעת נוסעים (שחורים והאותיות והמספרים בלבן)
  - 13* לוחות המכוניות הנכנסות זמנית (בשחור והאותיות והמספרים בלבן) (כניסה זמנית).
- ב. כל קבוצה מהלוחות הללו חרשם בפנקסים מיוחדים במספרים שוטפים. מלבד המכוניות הצבוריות והפרטיות אשר ירשמו במספרים שוטפים אחידים, אולם לא ינתן המספר שנית למכונית אחת השייכת לאותה קבוצה.
- ג. לוחות מכוניות ראש הממשלה ונשיאי שני בתי הנבחרים והשרים יהיו פטורים מאגרה, אולם על אלו לשמור על לוחות המספרים הפרטיים שיש להם כדי לעשות בהם שימוש לאחר ביטול האישיות הרשמית.

סעיף 130. - 1. כל רכב ישא שני לוחות עליהם חקוק המספר המוקצה להם בהתאם לרשיון ותנועה, הראשון יקבע בחלק הקדמי על המגן והשני בחלק האחורי על המגן מתחת לפנס האחורי בחלק השמאלי של המגן או באמצע במצב אשר יאפשר ראיית המספרים והשם ירדן באופן ברור וכי המספרים והמילית יהיו בשתי השפות, ערבית ואנגלית. אם המכונית גוררת רכב אחד אזי תשא בחלק האחורי שלה לוח מספר רשום המכונית, אולם אם היא גוררת יותר מרכב אחד, אזי שומה להרכיב על כל רכב נוסף שני לוחות מספרים, האחד לפניו והשני מאחור.

2. כל מרכבות המשא (כרכרות), גוררות, רכבות ומשאיות ישאו לוח מספרים בחלק האחורי או בכל מקום בולט בהתאם להחלטת שלטונות הרישוי.

3. האופניים והחלה אופניים ישאו לוח מספרים אחד הקבוע מתחת למושב בחלק הפינה לאחור.

4. לוחות המספרים באופנועים, יקבעו במאוזן בחלק העליון של הכנף הקדמי והלוח האחרון יקבע בצד הכנף האחורי.

סעיף 131. - 1. כל לוח יהא בצורה מלבן, ארכו 38 ס"מ, רחבו 16 ס"מ כפי שמוסבר בתוספת השניה להוק זה.

2. הלוח יהא מחולק לרחב לשני חלקים שווים וביניהם קו מפריד, על חלק האחד, הימני יכתב באותיות ומספרים בערבית, בחלק האחר באותיות ומספרים באנגלית בצורה שהאותיות יהיו בחלק העליון של הלוח והמספרים בחלק התחתון.

3. א. כל האותיות והמספרים יהיו בפרו-פורציה אחת בהתאם לאות הראשונה בצורה שגבהם יהא 6 ס"מ ורחבם 2,5 ס"מ.

ב. המרחק בין האותיות לבין המספרים יהא 2 ס"מ.

ג. המרחק בין האותיות והמספרים לבין 4 קצוות הלוח יהא 5 ס"מ אחד.

4. הקצוות והמספרים יוטבעו בשיטת הלאץ.

סעיף 131* -
(חוזר)

א. על אף האמור בסעיפים 129 ו-131 בחוק זה רשאית הממשלה להורות על שינוי צורת, גודל וצבע הלוחות, כמו-כן צורת יצורם, הרכבתם הענקתם ותשלום פקדונות עבורם.

ב. אסור לרכב כל שהוא לנסוע בדרך כל שהיא אלא אם כן הוענקו לו לוחות מספרים המעידים על רשום הרכב.

ג. לוחות אלו ישארו בבעלותם של משרדי התעבורה ויאסר על כל אדם השימוש בהם בדרך כל שהיא וכן תאסר יצורם אלא על ידי משרדים אלו.

ד. לא ישולמו דמי פקדון בעד לוחות בעת העברת רשום הרכב אם הלוחות המוחלפים היו שלמים, כמו-כן לא ישולמו דמי פקדון במכונניות הפטורות מחשולם האגרות בהתאם להוראות חוק זה.

ה. במקרה של אי חידוש רישון הרכב או מחיקתו, חייב בעל הרכב בהחזרת שני לוחות המספרים למשרדי התעבורה, במידה ולוחות אלו לא יוחזרו תוך 30 יום מיום פקיעת תוקף הרישון או מחיקתו, הפקדון יוחרם.

סעיף 132 - פרט לאופניים רגילים, אופנועים, מרכבות- יקבעו ויחתמו לוחות המספרים לכל סוגי הרכב בחותם ליוחד מטעם שלטונות הרישוי. אולם לגבי האופניים יצבעו סימני הרשום והמספר על שני צדי הלוח הקדמי והאחורי בחלק האחורי של האופניים. לא יותר בשום פנים שגובה הסימון יפחת משלושה ס"מ.

סעיף 133-1. לא יותר לאדם להוריד לוח מספרים הקבוע על רכב ממונע ממקומו או להוסיף על מה שכתוב בו או לשנות או למחוק סימן או המספר אשר בו או להשחית את החותם אשר על הלוח או להתירו. הושחת חותם או הותר מסיבות בלתי תלויות, ילקח הרכב לשלטונות הרישוי אשר יקבעו את החותם בצורתו הקודמת באופן מיידי באם ישתכנעו שלטונות אלה שהשחתת החותם או התרתו אינה נובעת מאשמת בעל הרכב או נהגו.

2. לוחות המספרים יישארו תמיד נקיים ובפרט מסומנים ושיהיו צבועים בצורה מניחה את הדעת שאפשר לקראם מרחק של 20 מטר לפחות וחובה להאירם באורות כדי לאפשר לקראם בלילה מרחק האמור.

סעיף 134-1. יוצא מכלל ההוראות הקשורות ללוחות הן המכוניות החקלאיות, הכרכרות, העגלות החקלאיות האחרות הנגדרות הן על ידי בהמות והן ביד וכן כלי רכב חקלאיים ממונעים שאינם משמשים אמצעי תחבורה בכבישים.

4. לוחות נסיון

סעיף 135-1. א. על שלטונות הרישוי בעת קבלת האגרות הקבועות ליחד להרשתן או לסוחר ברכב ממונע, מספרים ללוחות בניסיון שישמשו אותם בצורה המפורטת להלן בשביל רכב ממונע בניסיון לאחר ייצורו או ייבואו או בעת ניסיון על ידי הקונה.

ב. יותר לכל סוחר בעל בית חרושת לייצור רכב ממונע שקבל רשיון מסחרי כללי בהתאם להוק זה לנהוג כל רכב המכוסה ברשיון הנ"ל על כל דרך ולכל אחת מהמטרות הבאות:

1. כדי לבחון את הרכב או לנסותו תוך כדי הרכבתו או תיקונו או מיד לאחר הרכבת כל חלקיו.

2. למסרת בדיקת הרכב או לנסותו למסרת הקונה.
3. למסרת הבאת הרכב לכל מקום שירצה הקונה לשימו.
4. למסרת הובלת הרכב לבית המלאכה כדי להרכיב את המרכב, צביעתו, חיפוקו והחזרתו לבית החרושת לאחר מכן.
5. למסרת בדירה הרכב אשר נבצר ממנו להמשיך בנסיעה ממקום עצירתו בגלל פחיתת כוחותיו לכל מקום בו יתוקן או יאוכסן.
6. למסרת הובלת הרכב המיובא מהתחנה או מרציף הנמל לכתובת הסוחר או החרשתן.
7. למסרת הובלת הרכב לכל מקום על מנת לבדוק מטעם שלטונות הרישוי או המשטרה וחזרה.
8. למסרת מסירת הרכב לחרשתן, לסוחר, או למקום המכירה או קבלתו מהם.

ג. - לא תותר הנסיעה ברכב ממונע הנוסע בכביש עפ"י רשיון מסחרי ליותר מ-4 אנשים לבד מהנהג ובתנאי שמי מהם או שליחו, ישא את הרשיון למסרה למענה השתמשו ברכב, וכי יתר הנוסעים יהיו הקונה או קונים או בני משפחתם.

ד. אסור להעמיס בכלי רכב הנוסע על הכביש בהחאם לרשיון חרשתן או סוחר פהורות איזה שהוא מטען פרט למשא הדרוש כדי לנסות הרכב בבדיקתו.

ה. 1. על כל בעלי רשיון חרשתן או סוחר להכין פנקס לרשום הנסיעות שיוצגן לו עם הרשיון מטעם שלטונות הרישוי שהעניקו את הרשיון.

2. בפנקס הנ"ל יירשמו פרטי כל נסיעה של הרכב בנסיון. רשום זה יהיה החום מיד עם עשייתו.

3. פנקס זה יישמר בחוך כל רכב ממונע במשך כל נסיעה ויוצג בפני כל שוטר במדים, בזמנים סבירים כשזה ידרוש כך.

4. לכל רשיון סוחר יוענק פנקס מיוחד.

5. אסור לבטל כל פרט בפנקס הנ"ל או מחיקתו או השחתתו או שינויו למטרת הטעיה.

סעיף 136. - 1. על כל רכב צבורי הנהוג על כביש צבורי בהתאם לרשיון סוחר ייקבעו 2 מספרים, אחד מלפנים והשני מאחור.

2. לוחות המספרים לכל רשיון סוחר יהיו אחידים.

3. לוחות המספרים לא יאונם בשמוש בעליהם לישמרו בכתובת הבעלים בצורה שתאפשר לשוטר ידיעת מספר הרשימות המותרים והלוחות בשמוש הרכב בעת ההיפוש.

4. לוחות המספרים יהיו מותאמים לפרטים שבתוספת השניה של הוץ זה.

סעיף 137. - רשיון סוחר יוצא במתכונת הקבועה בתוספת השניה של הוץ זה.

סעיף 138. - עבור כל רשיון סוחר שינתן בקשר לרכב ממונע לפי סוגו, תגבה אגרה הקבועה בתוספת הראשונה להוץ זה.

5. העברת בעלות ברכב

סעיף 139. - כי ימכר רכב ממונע או הבעלות עליו עברה לאדם אחר, חובה על הבעלים המקוריים למסור לבעלים החדשים את פנקס הרשום השייך לרכב וכן הרשיון, ועל האדם שעברה אליו הבעלות להודיע לשלטונות הרישוי על שינוי הבעלות על טופס מיוחד וכן למסור לשלטונות את פנקס הרישוי על מנת לתקנו, וזה לאחר השלום האגרה הקבועה.

לדון
136
31'07
56'08

סעיף 140. - 1. כל בעל רכב המשנה את כתובתו ירשום את הכתובת החדשה במקום המיועד לכך בפנקס הרשום וישלח את הפנקס הנ"ל מיד בצירוף פרטי הכתובת לשלטונות הרישוי בהם רשום הרכב וגם שלטונות אלו יצינו את השינויים ויחזירו את הפנקס מיד לבעליו.

2. על שינוי הבעלות חייבים להודיע תוך 15 יום מיום השינוי בפועל.

סעיף 141. - * יותר למעביר לשמור את מספר המכונית שירכוש אותה תוך תקופה של שלושה חודשים מיום ההעברה. לאחר תקופה זו יפתח המספר ואז חייב הוא למסור את שני הלווחות למשרדי התעבורה תוך התקופה הנזכרת בסעיף 131 (חוזר) (ה) של חוק זה.

סעיף 142. - אם יהיו אירועים אחרים מלבד העברת בעלות ברכב המשפיעים על נכונות הפרטים של אותו רכב שבפנקס וברשיון, אזי על בעל הרכב להודיע מיד לשלטונות הרישוי על כך בכתב ורף אז יתקנו שלטונות הרישוי את הפנקס ולבעל הרכב יינתן העתק לאחר תשלום האגרות הקבועות בחוספת מספר 1 לחוק זה.

סעיף 143. - במקרה של פירוק רכב או השחתתו או הוצאתו סופית מהמדינה או ביטול השימוש בו, על הבעלים להודיע בכתב לשלטונות הרישוי שהרכב הנ"ל רשום אצלם תוך 15 יום ובאותו זמן למסור לשלטונות את הרשיון, פנקס הרשום ולוחות המספרים.

1826
1826

פרק שכיעי

הוראות מיוחדות בקשר למכונות נוסעים ומשא

סעיף 144- כל נהג מכונית ציבורית להסעה בחשלוס בכל דרך שהיא חייב להסיע במכוניתו כל אדם הרוצה לנסוע והמוכן לשלם את החשלוס לפי הפעריף החוקי במידה והמכונית אינה מלאה די צרכה במספר נוסעים גמותר להסיעם, ובתנאי שהנהג לא יעצור את רכבו על הכביש לקבלת הנוסעים, אלא בתחנות הקבועות ע"י שלטונות הרישוי.

סעיף 145- א. חובה על כל נהג מכונית צבורית לחלות לוח מחירים הקבוע במקום בולט בתוך המכונית או לשאת לוח זה על מנת להראותו לכל דורש.

ב. במדה ובלוח המחירים לא נקבע מחיר נסיעה מסוימת יהא מחיר נסיעה, זו מחיר שהוסכם בין הנהג לבין הנוסע.

סעיף 146- אסור להעביר סחורות או הפצים מכל סוג שהוא על גבי מכוניות הנוסעים או בתוכם מלבד הפצים הפרטיים של הנוסעים.

סעיף 147- אסור להסיע אנשים בתוך מכוניות משא ציבוריות מלבד האנשים המשמשים את בעל המכונית או השוכר למטרת טעינה או פריקה, או משרתי בעל המכונית או השוכר בתנאי שמספרם לא יעלה על 3 אנשים אלא ברשות מטעם שלטונות הרישוי.

סעיף 148- 1. אסור להסיע אנשים במכוניות נוסעים במספר העולה על המותר.

2. אסור לנהג מכונית להתיר לאדם כלשהו מבין נוסעי המכונית לעמוד בתוך המכונית תוך כדי נסיעה.

סעיף 149. - נהגי המכונות העוברים בקרבת תחנות המהייבוח
עצירתם חייבים לעצור בתחנות אלו ולהגיש כל
האינפורמציה שתדרש מהם ע"י אחראי התחנה.

סעיף 150. - כל יסיע נהג בעל מכונת ציבורית נוסעים חולים
במהלה מדבקה והוא ידע על כך חייב להודיע על כך
לרופא הממשלתי ולעשות את כל הסידורים לריסוס
מכונתו.

סעיף 151. - כל נהג מכונת ציבורית חייב לערוך פוש בחוך
מכונתו מיד בתום כל נסיעה שמא נותר בה דבר
מה ועליו למסור את אשר ימצא בתוספת תוך 24
שעות (במידה ולא ימצא בעלים לחפץ זה) לתחנת
המטרה הקרובה לידי האחראי על התחנה ויקבל
קבלה על כך.

סעיף 152. - 1. השימוש ברדיו בתוך שטח עירוני אסור באוטו-
בוסים או מכונות משא.

2. אסור לשים דבר כלשהו או להדביק מודעה על
הזכוכית לפני הנהג אשר יפריע לו לראות
בבירור את הדרך.

סעיף 153. - א. כל נהג מכונת או בעליה חייב להתזק בצורה
טובה וראויה לשימוש את הדלתות, הזוגיות,
הכסאות, צירי הדלתות, הצירים, המנעולים,
הקפיצים, הגלגלים, הרפוד וכו' וחייבים הם
לפרק את המכונת, להבריך אותה ולנקותה
ולדאוג לנקיון פנים המכונת בצורה תמידית
וכן לתקן את החלקים הרפים כדי שלא ישמיעו
קולות.

* ב. שלטונות הרישוי רשאים לקבוע לכל רכב או
לחלק מהלקי הרכב (מלבד מכונות פרטיות)
צבע מסוים.

סעיף 154. - 1. הובה על כל האוטובוסים הציבוריים להגיש
לסוף קווי נסיעתם זאסור להם לעצור או לחזור
לפני הגיעם לסוף המסלול.

2. אסור לאוטובוסים לעצור בתוך הערים כדי להעלות נוסעים או להורידם אלא בתחנות הקבועות להם.
3. חובה להאיר מבפנים את האוטובוסים בזמן שבין שקיעת החמה וזריחתה במידה והם בנוסיעה.
- סעיף 155-1. אסור לנהג אוטובוסים לשוחח עם הנוסעים או להחיר להם לשבת או לעמוד לידם.
2. נהגי המכוניות חייבים להאיש את מהירותם ליד מעברי הולכי הרגל, הצמלבות דרכים ובכניסה לכפרות.
- סעיף 156-1. כל נהג או בעלים של מכונית נוסעים צבורית חייב לכתוב באמצע על שני צידי המכונית את הקו שהמכונית עובדת בו.
2. כל בעל אוטובוס חייב לקבוע שני לוחות בצבע לבן באורך 50 ס"מ וברחב 25 ס"מ על המקום הגבוה ביותר בחלק הקדמי והחלק האחורי של אוגז האוטובוס במקום שיצבע ע"י שלטונות הרישוי, עליהם יכתוב בצבע אדום את מס' הקו והיעדים בהם עושה האוטו-בוס, ואלו יקבעו ויחממו בידיעת השלטונות הנ"ל וכן להאיר את שתי הלוחות בזמנים שבין שקיעת החמה וזריחתה.
- סעיף 156-1* א. בכל אוטובוס יהא כרטיסן מורשה מטעם שלטונות התעבורה שימלא אחרי תנאים אלה:
1. מלאו לו 18 שנה;
2. יודע קרוא וכתוב;
3. אינו חולה במחלה מדבקת בהתאם לתעודת רופא ממשלתי.
4. שלא נידון על עבירה מהעבירות המנויות בסעיף 161(ב) של חוק זה.

5. שלא יהא אלקוהוליסט

ב. בקשה לרשיון חוגש בצירוף המסמכים הבאים:

1. 3 תמונות פנים 4×4 ס"מ

2. תעודת זיהוי.

3. תעודת יושר.

ג. רשיון זה יוענף לתקופה של 12 חודש ויחודש חוץ 15 יום לפני תום תקופה זו לאחר חשלוס האגרות הקבועות והקנסות על עבירות קודמות שנידון עליהם.

סעיף 157. - אסור להוציא את הידיים והראשים מתוך חלונות המכוניות ובפרט מאוטובוסים וכן חובה לקבוע את האזהרה הבאה בתוך האוטובוסים למול פני הנוסעים (אסור להוציא יד או ראש דרך החלון)

פּרָק שְׁמִינִי

רְשִׁיּוֹנוֹת נְהִיגִים

סעיף 158. - א. *
אסור לכל אדם, בתחום הממלכה ההאשמית הירדנית, לנהוג ברכב כל שהוא בדרך כל שהיא אלא אם כן קיבל רשיון נהגות מטעם שלטונות הרישוי וכי רשיון זה היה ברשותו. הוראות סעיף זה אינן חלות על אדם כל שהוא הפטור מהוראות הסעיף בהתאם להוראות חוק זה.

הוֹרָאוֹת

ב. לימוד נהיגה ברכב בכבישים האיבוריים, לרבות אופניים, תהיה בהתאם להוראות ולחנאים שיקבעו ע"י שלטונות הרישוי.

ג. לרשיון נהיגה יצורף כרטיס מיוחד בתוכו ירשמו כל העבירות וההרשעות הקודמות שבגינן חייבים תשלום קנסות בהתאם להוראות הסעיף 187 (חוזר).

סעיף 159* - ברשיון הנהגות יירשם סוג או סוגי הרכב שמוחר לנהוג בהם. הרשיונות יחולקו לסוגים הבאים:

1. רשיון נהיגה באופנוע - וזה יוענף לנהוג באופנוע.
2. רשיון נהיגה במכונית פרטית - וזה יוענף לנהוג במכונית פרטית.
3. רשיון נהיגה במונית צבורית - וזה יוענף לנהוג במוניות צבוריות שמספר נוסעיהם לא יעלה על שמונה נוסעים כולל הנהג, ויוענף רק לאחר נהיגה עפ"י רשיון ברכב מהסוג השני, לתקופה של שלוש שנים.
4. רשיון נהיגה במשאיות:

א. עד 5,000 קילוגרם ^{משא} יוענף לנהגים שיש להם ותק של שנתיים בנהיגת רכב עפ"י רשיון מהסוג השלישי, ולאחר שיעברו בדיקה טכנית על סוג זה של רכב.

ב. למעלה מ-5,000 ק"ג ^{משה} יוענף לנהגים שיש להם ותק של שנה אחת בנהיגת רכב עפ"י רשיון מהסוג האמור בסעיף 4 (א) לעיל ולאחר שיעבור בדיקה טכנית על סוג זה של הרכב.

5. רשיון נהיגה באוטובוסים יוענף לנהגים שיש להם ותק של שנה אחת בנהיגת רכב, עפ"י רשיון מהסוג האמור בסעיף 4 (ב) לעיל ולאחר שיעברו בדיקה טכנית על סוג זה של רכב וכן בדיקה בכללי עזרה ראשונה.

6. רשיון נהיגה בגוררות הפלאיות, יוענץ לסוג זה של נהגים של רכב לאחר בדיקה טכנית בסוג זה של רכב.

7. רשיון נהיגה בגוררות המיועדות לסלילת כבישים ועבודות פיתוח אחרות; יוענץ לנהגים סוג זה של רכב לאחר בדיקה טכנית בסוג זה של רכב.

8. רשיון נהיגה זמני, יוענץ רשיון זה בהתאם להוראות ולתנאים שיותקנו ע"י שלטונות הרישוי בהתאם לכללי חוק זה.

סעיף 159 - *
(חוזר)
רשאים שלטונות הרישוי להעניק רשיון נהיגה ברכב מכל סוג שהוא לאלו ששרחו בתורת נהגים סוג "א" בכוחות המזוינים ובכוחות הבטחון בתנאי שיעמדו בבדיקה טכנית בסוג רכב מהסוגים האמורים בסעיף 159 של חוק זה ומבלי שהא כפוף לתקופה הנזכרת שם.

סעיף 160 - * א. לא יוענץ רשיון נהיגה מן הסוגים 1, 2, אלא לאדם העונה לדרישות הבאות:

1. שמלאו לו שמונה עשרה שנה.

2. בעל סוג בריאות מתאים בהתאם לתעודה רפואית מטעם הרופא הממשלתי, נושאת תמונתו. התעודה והתמונה יהיו חתומים בידי רופא.

ב. בקשה לרשיון נהיגה חוגש עפ"י הטופס שיקבע על ידי שלטונות הרישוי בצירוף:

1. שש תמונות של התנים בגודל 4×4

2. תעודת זיהוי או דרכון.

3. במקרה והמבקש אינו נתיב ירדני, תעודת ישיבה קבע בתחום הממלכה הירדנית ההאשמית.

4. קבלה על חשלוס אגרה בדיקה.

ג. לא יוענץ רשיון נהיגה למבקש אלא לאחר שעבר את הבדיקה הטכנית מטעם ועדה טכנית שהוקמה ע"י שלטונות הרישוי וכן בדיקה בהוראות התעבורה לרבות חמורים.

סעיף 161* - לא יוענץ רשיון נהיגה מהסוגים 3, 4, 5, 6, 7, רק לאדם שעונה לדרישות הבאות:

1. שמלאו לו עשרים ואחת שנה גריגוריאנית

2. שלא נידון על עבירה מסוג עוון או פשע (בענין סמים משכרים) או עבירה שיש בה פלון או בענין מהימנות, אם לא עברו שלוש שנים מיום ביצוע העונש או מיום התיישנותו. כל רשיון נהיגה מהסוגים 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, יפסל עם"י דין ובהחאם לצו אדמיניסטרטיבי במידה ובעל הרשיון יורשע עם"י פסק דין סופי על ביצוע אחת מהעבירות הנזכרות לעיל.

ב. בקשה לרשיון נהיגה לסוג רכב מהסוגים הנזכרים בסעיף קטן (א) של סעיף זה, תוגש על גבי הטופס שנקבע מטעם שלטונות הרישוי בצירוף המסמכים הבאים:

1. תעודה רפואית מטעם רופא ממשלתי המעידה שהמבקש אינו נגוע במחלה או נכות תמידית המשפיעה על יכולתו לשלוט ברכב.

2. תמונות של הפנים בגודל 4×4

3. ציון סוג הרשיון המבוקש.

4. קבלה על חשלוס אגרה בדיקת נהגות.

5. תעודת זיהוי או דרכון.

6. תעודת יושר.

ג. מועד הבחינה יקבע ע"י שלטונות הרישוי.

ד. על אף האמור בסעיף זה לא יוענק רשיון נהיגה ברפב ציבורי אלא לנתין ירדני.

ה. רשיון נהיגה לסוגים האמורים בסעיף קטן א' של סעיף זה, יוענק רק לאדם שעמד בבדיקה הטכנית מטעם ועדה טכנית שנקבעה ע"י שלטונות הרישוי ובכללי התעבורה לרבות התמרורים וידע מכוונאות רכב ושמירתו.

המבקש יבחן בצורה טכנית בעיניים דלהלן ובפרק זמן מספיק, על הרכב או אשר בקשר אליו בקש את רשיון הנהגות, על מנת לעמוד על מידת יכולתו הגדולה בנהיגת רכבו בנסיבות הרגילות ובמהירות עד המקסימום המותר ובצורה שלא תפריע לתנועה בדרכים וכן מבלי לסכן את המשתמשים בדרכים, המבקש יבדק גם בענין כשרו לבצוע הפעולות הבאות בהתאם לכללי התנועה:

(א) התנעת המנוע והסעת המכונית בצורה טובה בנתיב ישר ובפניות.

(ב) עצירה בתנאים רגילים ובתנאי הירום.

(ג) עקיפת רכב אחר, ופגישות עם רכב אחר בכביש ובפרשות דרכים.

(ד) פניות על הכביש, פניות לימין ולשמאל במפגשי דרכים, בפרשות דרכים ובדרכים ברוחב מוגבל.

(ה) הסעת הרכב לאחור בנתיב ישר ובפניות.

(ו) השליטה ברכב בזמן נסיעה.

ז. עצירה והזנקה בכבישים, בעלי שיפוע רב.

ח. חציית פרשות דרכים ומפגשי דרכים.

ט. איתוח נכון בזמן הנפוך המראה על שינוי מצב נסיעה באמצעות יד או באחת וכן ציוח מהיר לתמרורים או לסימנים של משטרת התנועה וכן לאלו של המשתמשים בדרכים.

סעיף 162* - כי יכשל המבקש בבדיקה הנזכרת בסעיף הקודם, יורשה לו לגשת לבדיקה בפעם נוספת לאהר חודש ימים מיום הבשלות.

סעיף 163* - א. המבחן של מבקש הרשיון יחשב כבטל בהחלט:

1. אם יתברר שהמבקש היה לפניו נהג בעל רשיון שנפסל או נשלל עפ"י פסק דין או הוראה אדמיניסטרטיבית.

2. אם מסר המבקש פרטים כוזבים בקשר אם זהותו או אם החליפו אדם אחר בזמן המבחן או ניסה לעשות כן.

ב. כל מי שהשיג רשיון נהיגה באחת הדרכים הנ"ל ישלל ממנו רשיונו מיד, בצורה אדמיניסטרטיבית. אין בשלילה זו למנוע את העמדתו לדין פלילי.

סעיף 164* - א. במידה ותוצאות המבחן יהיו חיוביות, יוענף למבקש רשיון נהיגה מהסוג הנזכר בבקשה, לאחר חשלום האגרות הקבועות בחוספת מס' 1 לאוק זה, הרשיון יהא במתכונת הקבועה.

ב. רשיון הנהגות ישא תאריך ומספר סדורי בהתאם לסדר הוצאתו ורשומו. בכרססת ירשם סוג או סוגי הרכב המותר למחזיק הרשיון לנהיגה.

סעיף 165. *
המבחן יערך במקום ובזמן שיקבעו ע"י שלטונות הרישוי. כל מבקש שלא יופיע למבחן ביום ובשעה הקבועים, יפסיד את אגרת המבחן ששולמה על ידו.

סעיף 166. *
א. כושר הראיה של נהגי הרכב והאופניים יהיו לפי הדרגות הבאות:

1. לנהגי הרכב מסוג 5 לא יפחת מ-6/6 בעין אחת ו-12/6 בעין האחרת. כן יחשב כשיר מי שהיה כושר ראיחו 9/6 בעין ימין ו-9/6 בעין שמאל.
2. לנהגי הרכב מהסוגים 2, 3, 4, 6, 7 לא יפחת מ-6/6 בעין האחת ו-18/6 בעין האחרת. כן יחשב כשיר מי שהיה כושר ראיחו 9/6 בעין ימין ו-9/6 בעין שמאל.
3. לנהגי אופנועים לא יהא פחות מ-6/6 בעין אחת ו-9/6 בעין האחרת.
4. כן יחשבו כשירים לנהיגת רכב משני הסוגים 6, 7, נהגים אשר כושר ראיחם לא יפחת מ-9/6 בעין האחת ו-18/6 בעין האחרת.

ב. מרחקי הראיה הנקבעים ע"י מבחני יד צריכים להיות טבעיים בשתי העיניים.

ג. הדות הראיה והכוונתה לנקודה טבעית אחת, טבעיים.

ד. שלא תהא הבאייה פגועה כגון בפזילות או בכחם על עין וכו'.

ה. כושר הבחנה בצבעים בצורה טבעית.

ו. יותר לנהגי רכב פרטי השימוש במשקפים על מנת להתאים אם ראייתם לזו הנדרשת לעיל.

יותר לנהגי המכוניות הצבוריות מהסוגים 3, 4, 5 השימוש במשקפיים אופטיות רך במידה והיה להם ותק במקצוע הנהגות לתקופה שלא תפחת משלוש שנים, כדי להחאים את כושר ראייתם לדרגות הקבועות בסעיף 166 (א) (1, 2, 3, 4)

ה. במצבים בהם יורשה השימוש במשקפיים יש להפקיד על מילוי התנאים הבאים:

1. מידת החוזק של המשקפיים לא תעלה על 6% דיופטרי; ואם היה מצב של צילינדרי וכדורי באותה עדשה, לא יעלה סך הכל הצילינדרי והכדורי מעל ל-6% דיופטרי.
2. ההבדל בין חוזק העדשות המורכבות על אחת לבין העיין השנייה לא יעלה על 2% דיופטרי; במצב של עדשות שהן צילינדריות וכדוריות אין להרשות כי החוזק הכללי שלהם בעין האחת יעלה יותר מ-3% דיופטרי על החוזק של העין השנייה.

י. (+) שלטונות הרישוי בתאום עם משרד הבריאות יקבעו את המחלות, המגבלות הכרוניות הפסולות אדם מלנהוג ברכב. תקנות בקשר לכך יתפרסמו בעתון הרשמי.

סעיף 167. - בעל רשיון לנהיגת רכב מהסוג השלישי, יורשה לנהוג ברכב מהסוג השני, לבעל רשיון נהיגה ברכב מהסוג הרביעי יורשה לנהוג ברכב מהסוגים (2, 3) ולבעל רשיון לנהיגת רכב מהסוג (5) יורשה לנהוג ברכב מהסוגים (2, 3, 4)

סעיף 168. * א. חוקף הרשיון הנזכר מסוג מס' 2 של סעיף 159 הוא 3 שנים. אפשר להדש את הרשיון לאחר חשלום כל הקנסות על עבירות שנעברו על סעיפי חוק זה ותשלום האגרות הקבועות. הרשיון לא יהודש אלא לאחר שהגיש בעל הרשיון תעודה רפואית חדשה בהתאם לסעיף 160. חוקף הרשיונות של הסוגים 3, 4, 5, 6, 7, 8 של הסעיף 159, יהא ל-12 חודש בלבד.

(+) כנראה הייתה טעות הדפסה בחוק המקורי. צ"ל: ס"ף ט'.

אפשר לחדש רשיונות אלה לאחר שבעל הרשיון
שלם כל הקנסות בגלל עבירות על הוראות חוק
זה והגיש תעודה רפואית חדשה בהתאם לסעיף
161.

ב. אפשר להגביל את חוקף הרשיון נהיגה
מהסוג מס' 2 אם יחברר שבעל הרשיון
נגוע במחלה שלא חמנע ממנו לנהוג
לאחר אולם היא חוזרת לאחר מכן.

2. מלבד אם היו נסיבות הכרחיות, ישלל
הרשיון במידה ובעל הרשיון לא ינפוט
בצעדים להדשו חוך 15 יום מיום פקיעת
חפיו.

סעיף 169 - א. * אם יחדלו להתקיים בבעל הרשיון התנאים
להחזקת הרשיון בהתאם להוראות חוק זה
ישלל רשיון זה לאחר הענקתו.

ב. אפשר לשלטונות הרישוי לשלול את רשיון
הנהיגה לחקופה שלא תפחת משנה ולא תעלה
על 5 שנים אם יוכח בפסק דיין סופי שבעל
הרשיון עבר עבירה בניגוד לסעיף 343 לחוק
הפלילי בזמן נהיגת רכב ממונע.

ג. במקרה ופסק הדיין הסופי מתייחס לעבירה על
סעיף 344 לחוק הפלילי תהא תקופת השלילה
משנה עד שנתיים.

ד. אם נעשו העבירות האמורות הסעיפים קטנים ב'
ו-ג' של סעיף זה במצב של שכרות או תחת
השפעה של סמים משכרים, או בריחה לאחר המקרה,
תוכפל תקופת השלילה.

ה. במקרה של עבירה מסוג העבירות הנזכרות בסעיף
זה ישלל הרשיון לבעליו בצורה אדמיניסטרטיבית
עד לפסק דיין סופי.

ו. במקרה ולא היה רשיון לנהג הנוהג ברכב
חישלל ממנו הזכות לקבלת רשיון לחקופה שלא

תפחת מ-6 חדשים. במקרה ורשיונו של הנהג
נשלל בהתאם להוראות סעיף זה ונעצר כשהוא
נוהג ברכב תוכפל תקופת השלילה. בשני
המקרים יוכפלו העונשים במקרה של עבירה
הוזרת.

סעיף 170-.*
במקרה של שלילת רשיון או פסילתו ילקח הרשיון
מבעליו. זמנית, במקרה של שלילה, וסופית במקרה
של פסילה.

סעיף 171-.*
אפשר לשלטונות הרישוי לסרב להחדש רשיון נהיגה
לצמיתות או היו משוכנעים שאין לתת למבקש
רשיון כזה. כמו-כן רשאים השלטונות הנ"ל
לסרב חדוש רשיון זה לתקופה הנראם להם
סבירה. במקרה של בקשה לחדוש, יש להחזשב
בפסקי הדין שניתנו נגד המבקש במשך 12
החודשים שקדמו לבקשה.

סעיף 172-.*
רשאים שלטונות הרישוי לפטור בעל רשיון
נהיגה בתוקף, שניתן לו מטעם השלטונות
בארצות תוך, מבדיקה טכנית ורפואית.

סעיף 173-.*
א. רשיון נהיגה שפג תוקפו או נשלל, ימסר
לשלטונות הרישוי תוך 15 יום, אם אבד
רשיון זה חייבים להודיע בכתב למשרדי
התעבורה תוך התקופה הנ"ל.

ב. אם אבד רשיון הנהגות או הושחת שלא במזיד
רשאי בעל הרשיון לקבל העתק הימנו תמורת
תשלום האגרות הקבועות ובתנאי ששלטונות
הרישוי יאמינו בתום לבו.

סעיף 174-.*
בעל רשיון נהגות המתלווה לאדם אחר בתוך רכב
למטרת למודי נהגות, יהא אחראי למלוי כל
הוראות שבפרק זה ויאסר עליו להרשות למתלמד
לנהוג ברכב בכל דרך בשטח עירוני אלא אם היה
בטוח שזה יודע היטב לנהוג את הרכב וכן יודע
הוא מכונאות רכב ושמירתו.

סעיף 175. - * א. לא ינחן רשיון נהגות בעגלות אלא למי שממלא אחרי תנאים הבאים:

1. מלאו לו 18 שנה.
  2. שלא נאסר עליו לנהוג במרכבות על פי פסך דין.
  3. שלא יהיה אלכוהוליסט.
  4. שיהיה חושב הממלכה הירדנית ההאשמית.
- ב. בקשה לרשיון חוגש בצ"רוף המסמכים הבאים!
1. 3 תמונות של פנים בגודל 4×4 ס"מ.
  2. תעודת זיהוי.
  3. תעודת יושר.
  4. פבלה על תשלום האגרות הקבועות.
- ג. תקופת הרשיון היא 12 חודש מיום הענקתו ויחודש חוץ 15 יום מיום פקיעת חוקפו ולאחר תשלום האגרות והקנסות שנידון עליהם.

סעיף 176. - * ההוראות הקשורות בנהגים בהתאם לחוק זה לא יחולו על:

- א. נהגי המכוונות החקלאיות (של תריש) בתנאי שמהירותם המרבית לא העלה על 10 ק"מ לשעה, וגיל נהיגתם לא פחות מ-18 שנה תמימות כל עוד היו מכוונות אלו על אדמות חקלאיות ומהוץ לדרכים הציבוריות.
- ב. הנהגים בעלי רשיון נהגות בינלאומי לסוג רכב הקשור לרשיון זה הנכנסים ברכבם הרשום בהו"ל על שםם הם, למטרת טיול

ובתנאי שיקבלו אישור לכך ממשרדי התעבורה
לחקופה מירבית של 3 חודשים שניתן לחדשו.

ג. נהגי הרכב הרשום בחו"ל עפ"י אמנה מיוחדת.

פרק חשיעי

חובות הנהגים

סעיף 177. - חובה על כל נהג רכב:

1. להתאים תנאיו ותנאי רכבו להוראות חוק זה וחוקים והוראות אחרים שיהיו בחוק.
2. שלא ינהג ברכבו בדרכים צבוריות בטרם ישתכנע שכל ההוראות המחייבות מולאו ברכב זה.
3. שלא ינהג את רכבו כשהוא שתוי.
4. לציית להוראות אנשי המשטרה ואלה הכפופים להם.
5. להציג רשיון נהיגה ורשיון רכב בכל עת שידרש מטעם הפקיד האחראי.
6. לעצור במקרה של תאונה לטפל באדם זה ולהבטיח את העברתו למקום קרוב לקבלת עזרה רפואית.
7. להתייחס לנוסעים ולמשתמשים בדרכים באדיבות.
8. להבטיח שהמעצורים ומערכת ההגה הם במצב טוב.
9. להבטיח תנאי שליטה טובים ברכבו בראית הכביש והתנועה בו בצורה טובה ושלא יעזוב את רכבו אלא אם יוודא שאי-אפשר להתניע

או לנהוג את רכבו בהעדרו, ושלא יחנה את הרכב ואת הנגררת על הדרך בצורה המפריעה לתנועה, ללא סיבה.

10. למנוע יציאת קיטור, שמן וכו' ללא סיבה.

11. שלא יתיר לנוסע כל שהוא לעלות על רכבו אלא בפנים הרכב ובמושבים המיועדים לכך למעט אופנועים.

* 12. שהיא בעל הופעה נאה ולבוש היטב. שלטונות הרישוי רשאים לקבוע דוגמה מיוחדת למדי נהגים.

* 13. חייב להיות ברשות הנהג כרטיס בהתאם למתכונת מטעם שלטונות הרישוי. כרטיס זה ישא תמונתו, מספר רכבו, פרטים על רשיון הנהיגה; כרטיס זה יאושר ע"י משרדי החעבורה הנוגעים בדבר ויהא תלוי במקום בולט בתוך הרכב בצורה המאפשרת לנוסעים ולאנשי הבטחון לראותו.

* 14. כל נהג אופנוע חייב לחבוש על ראשו קסדה מגן בהתאם לפרטים שיקבעו על ידי שלטונות הרישוי.

פרק עשירי

א ג ר ו ת

* סעיף 178.- האגרות ייגבו בהתאם לחוספת מס' 1 של חוק זה. הממשלה רשאית להתקין תקנות לתיקון חוספת זו.

סעיף 179.- הפקידים המבצעים את בדיקת הרכב וניסויו ייקבלו 10% מהאגרות המחייבות עבור כל בדיקה וניסוי.

סעיף 180-- אגרות אלו ישתלמו לקופת המדינה.

סעיף 181-- הממשלה תעניק 40% מכלל האגרות הנגבות בהתאם לחוק זה לרשויות המקומיות ובאחוזים שייקבעו.

סעיף 182-- רכב שאינו בשימוש לחקופה שלא תפחת משה חדשים יהיה פטור מחלום האגרות שחייב בהם. בעל רכב הרוצה להנות מהוראה זו חייב למסור לשלטונות הרישוי את הרשיון הרכב אחד עם 2 לוחות המספרים ביום העמדת רכבו בתוספת הצהרה בכתב אשר תפרט את העמדת הרכב בהתאם לסעיף 143 של חוק זה. לאחר תום שנה מבלי שהרשיון יחודש, ייחשב הרכב מחוק סופית מהרשום ואין הבעלים זכאים לרשום רכב אחר במקומו אולם לא יותר החזרת חלק מהאגרות ששלם.

מ-6 חוק
זו מקס

החוק הנוכחי
המאזן, אג' 1980
השילוח ג.א.

פרק אחד עשרה

ה ה ו צ א ה מ ה כ ל ל

- סעיף 183--
1. יוצאו מכלל חובת הרשום והרישוי מכוניות הפרטיות השייכות למלך.
  2. יוצאו מכלל חובת הרשום והרישוי מכוניות הארמונות הממלכיים.
  3. רכב צבאי ורכב בטחון ונהגיהם לא יהיו כפופים להוראות הפרקים 16, 17, 18 של חוק זה ובתנאי:
    - א. שהנהג ברכב צבאי יהיה איש צבא והוא נושא תעודה המוכיחה את שהותו בצל השלטונות הצבאיים.
    - ב. שברשותו רשיון נהיגה צבאי.
    - ג. רכבו ישא את המספרים הצבאיים וסימני היחידה אליה שייך.

ד. שיציג אשור תנועה.

4. יוצאן מכלל חובת הרשום והרישוי רכב שיש בלינו הוראת פטור בהאם להסכם בין הממשלה ובין ממשלה או שלטונות או מוסדות אחרים
5. יהיה פטור מתשלום אגרת נהיגה כל נהג של רכב מכני השייך למוסדות דיפלומטיים, קונסולריים, בתחום הממלכה וכן כל אחד מקפדי מוסדות אלו אם קיים הסכם הדדי.
6. * במקרה של עברת בעלות רכב הפטור לאדם אחר שאינו פטור, ישלם האחרון את כל האגרות הלי שרות הרכב.

סעיף 184. - לא חגבה אגרת רשום ורישוי על הרכב אם היה:

1. בעלות הממשלה.
2. שייך לפקיד המשרת בשרות דיפלומטי או קונסולרי, המשרת בתחום הממלכה ושאינו עוסק במקצוע אחר או בחנאי שקיים הסכם הדדי דומה עם ממשלת אותו פקיד.
3. שייך לרשויות המקומיות.
4. מכונית כביש או הילה משרפות.
5. רכב הקלאי שאינו משמש אמצעי תחבורה.
6. אמבולנסים ורכב להובלת מתים.

פרק שנים עשר

ע ב י ר ו ת ו ע ו נ ש י ם

סעיף 185. - כ ל:

- א. * העובר על הוראה מהוראות חוק זה או על התקנות וההוראות הניתנות על פיו.
- ב. נוהג רכב בדרך כל שהיא מחוץ פזיזות או רשלנות או במהירות, וגם אם המהירות היתה מתחת למקסימום הקבוע אך בהתאם לתנאים היה בה משום סכנה לציבור.
- ג. הנוהג ברכב בכל דרך או מקום צבורי או האחראי לרכב זה ונמצא שכור.
- ד. נוהג ברכב העובר עבירה חוץ כדי נהיגה ומסרב למסור את שמו ואת כתובתו או מסר שם או כתובת בלתי נכונים.
- ה. בעל הרכב שנעשתה ברכבו עבירה כתוצאה מנסיעת רכבו זה והתחמק ממסירת הפרטים הדרושים לזיהוי הנהג ועצירתו.
- ו. הנוהג ברכב מכני והתחמק מלהציג את הרשיון כשנדרש לעשות כך מטעם האחראי המשטרה.
- ז. הנוהג ברכב והתחמק מעצירה במקרה של תאונה כל שהיא שמעורבים בה אדם או בהמה והתחמק ממסירת שמו, כתובתו וסימון הרכב או מספר הרכב כשנדרש לעשות זאת.
- ח. העובר על הוראות התמרורים שבדרכים הוראות האחראי על התפקיד.
- ט. מי שאינו עוצר את רכבו אם גרם נזק חוץ כדי נסיעה לאדם אחר. העונש יוכפל אם

השאיר את הקורבן הזקוק לעזרה רפואית מבלי שהגיש לו את אשר צריך בתשומת לב.

י. מי שזייף סימן קבוע של זיהוי הרכב או שזייף רשיון שהוצא בהתאם להוראות או שינה אותו או השתמש בו או השאיל אותו או הרשה לאחר השמוש בו על דרך ההונאה בהשעיה,

יראה כמי שעבר עבירה ויוטל עליו עונש מאסר שלא יעלה על חודש אחד, אם עבר עבירה בשנית או יותר, יוטל עליו עונש מאסר לתקופה שלא תעלה על 3 חודשים או קנס שלא יעלה על 50 דינר או שני העונשים ביחד.

כ. * על אף האמור בסעיף זה יוטל קנס בסך 100 פילס על כל מי שעובר על הוראות הסעיפים 15, 19, 20, של חוק זה.

לא יובא במשפט פלילי מי שישלם קנס זה לאלתר. קנסות אלו יגבו בדרך שתקבע ע"י הממשלה בהתאם להוראות חוק זה.

סעיף 186. - הרשות ניתנת לכל אחראי במשארה לעצור בלי התראה כל נהג אשר ביצע עבירה בנוכחותו בניגוד לסעיף 185, אם יתחמק ממסירת שמו או הצגת הרשיון כשנדרש לעשות כן, או אם לא נמצאו ברכב 2 הלווחות ורשיון הרכב. כמו"כ מותר לו לעצור את הרכב במקרים הבאים:

א. אם הרכב היה בשימוש מבלי שיבוצעו בו התיקונים הטכניים המתורשים בחוק זה והקשורים לענין הלווחות, התאורה ומכשיר ההשחקה או אם הרכב נסע בלי מערכת עצירה הקדמיים או היה בנוסיעה לילית ללא האורות הקדמיים או היו האורות בלתי תקינים, יעוקב הרכב עד שיתוקן. במידה והתיקון חייב להתבצע במוסך, תאסר על הרכב הנוסיעה אלא כשהוא נגרר ולא ימע הרכב אלא לאחר בצוע הפעולות החוקיות.

ב. אם הרכב היה בידי נהג שאין לו רשיון

או רשיון הקשור בסוג הרכב, לא יוחזר הרכב
אלא רק לאחר שהנהג הגיש רשיון נהיגה או
רשיון רכב או שהרכב נמסר לנהיגתו של אדם
אחר שיש לו רשיון כזה, או

ג. או בוצע במנוע או במרכב של הרכב שינויים
מהותיים מבלי שיוצהר על כך בפני שלטונות
הרישוי בנגוד לחוק זה.

סעיף 187 - 1. רשאי כל מת משפט לאחר הרשעת אדם העבירה
בניגוד להוראות חוק זה:

א. אם היה הנידון בעל רשיון, לפסול את
רשיונו לחקופה מסוימת וכך להורות
שלא יינתן לו רשיון לחקופה אחרת,
לאחר תום תקופת הרשיון, אם זה נראה
לבית המשפט. במידה ויורשע אדם
בעבירה בניגוד לסעיף 185 (3) ישלול
ממנו בית המשפט את הרשיון ויצווה על
אי מתן הרשיון לחקופה שלא תפחת
מ- 12 חדש מיום הרשעתו.

ב. לשלול ממנו את הזכות לקבל רשיון
לחקופה מסוימת במקרה ולא היה לו
רשיון בהתאם לחוק זה.

ג. לצוות על ציון פסק הדין שניתן בהתאם
לסעיף זה על גבי רשיונו במקרה ולנידון
היה רשיון, העתק מפסק דין זה ישלח
לשלטונות הרישוי שהוציאו את הרשיון.

2. אם היה ברשות הנידון רשיון בהתאם לחוק
זה חייב הוא להציגו בפני בית המשפט תוך
7 ימים מיום הרשעתו כדי לרשום עליו את
פסק הדין. אם יתחמק מלעשות כן, יחשב
כמי שעבר עבירה בניגוד להוראות חוק זה.

3. לא יעשה שימוש ברשיון שבית המשפט פסל
אותו במשך תקופת הפסילה וכך אסור למי
שבית המשפט פסל את רשיונו או פסל אותו
מלקבל רשיון אחר במשך תקופת הפסילה.

4. מותר לערער על ההחלטה לפסול אדם מלקבל רשיון ולבית המשפט של ערעור הסמכות לעכב ביצוע ההחלטה עד שיוחלט הערעור עצמו אם זה נראה לו.

5. כל אדם שנמסל מלקבל רשיון בהתאם לחוק זה והגיש בקשה לקבלת רשיון כזה או קבל אותו למעשה, וכן כל אדם שברשותו רשיון עם הערות וניסה לקבל רשיון או קבל אותו למעשה, מבלי למסור פרטים על ההערות שנרשמו ברשיונו, יעבור עבירה בניגוד לחוק זה והרשיון שקבל אותו יהיה פסול.

* 6. בית משפט יורה על שלילת רשיון נהיגה מכל אדם שעבר 5 עבירות או יותר על חוק זה תוך שנת כספים אחת. השלילה תהא לתקופה הנראית לבית המשפט או בתנאי שלא תפחת משבוע ימים ולא תעלה על 6 חודשים.

* 1. סעיף 187 - 1. (חוזר)
על אף האמור בכל חוק יאה זה בסמכותם של בתי משפט עירוניים ובתי משפט השלום לדון בכל העבירות בניגוד לחוק זה והתקונים וההוראות שיקנו על פיו. אין נפקא מינא שעבד ייפן הינו איש צבא או אזרח.

2. לא יובא למשפט פלילי עבריין ששילם דינר אחד בעד כל עבירה שבצע וזה תוך 10 ימים מיום שהודע לו על כך.

3. יובא העבריין למשפט פלילי בפני בית משפט מוסמך במקרה ולא שילם את הקנס הנקוב בסעיף קטן 2 תוך התקופה הקבועה.

4. אין מחילין את הוראות סעיף 100 של החוק הפלילי להקטנת העונשים שבחוק זה עד למינימום וכן לא להתחשב בנסיבות לקלות העונש במקרה של עבריין שבצע 5 עבירות או יותר תוך שנה כספית אחת.

5. על אף האמור בסעיף 72 של החוק הפלילי לא יהיו העונשים שבהתאם לחוק זה חופפים

ובחנאי שהעונש לא יעלה על המקסימום
הקבוע בחוק זה.

ב. הממשלה רשאית להחקיץ חקנות בקשר עם עבירות
אלו וכן קביעת הגובים של קנסות אלו, צורה
הגבייה, לשום הגבייה וכן הטפסים הנחוצים
לכך.

ג. יופרט שיעור של 10% מסך הקנסות הנגבים
לאחר בהתאם לסעיף קטן (2) של סעיף זה
לטובה משטרת התנועה והבטחון על בצוע
הוראות חוק זה בהתאם להנחיות מטעם מנהל
בטחון הכללי ובאשרו של שר הפנים.

סעיף 188. - אין בחוק זה לגרוע מאחריות הפלילית או
האזרחית של נהג רכב או בעליו בהתאם לכל
חוק בר חוקף. אולם לא יענש אדם פעמיים בשל
אותה עבירה.

פרק שלוש עשר

סמכויות הועדות המרכזיות והמזוניות

סעיף 189. - א. רשאית ועדת המעבורה המרכזית באזורו של
שר הפנים להוציא הוראות בקשר למטרות
הבאות:

1. להסדיר חניית והמחנת המכוניות
באזורים עירוניים.
2. הסדרת התנועה באזורים עירוניים.
3. קביעת מחירי הנסיעה וההובלה ברכב
ציבורי.
4. שימוש במונה המוניות נוסעים קטנות
ציבוריות, אישור או סיווג תנועת
רכב או סוגי רכב בכבישים מסויימים

או בחלק מהם, או קביעת תנאים לתנועת רכב בכביש כלשהו.

ב. ועדות התעבורה המשניות רשאיות לבקש מהועדה המרכזית לתת הוראות למטרות האמורות בסעיף משנה א' בתוך ששחים עירוניים שבסמכותם.

ג. * החלטות הועדה המשנית יאושרו ע"י הועדה המרכזית מלבד החלטות הנזכרות בסעיף קטן ב' של סעיף זה.

ד. * כל החלטות ועדת התעבורה המרכזית והועדות המשניות יפורסמו בעתון הרשמי.

פרק ארבע 'עשר

תנאי הסעת אוטובוסים ורייצורם

1. תנאי הסעת אוטובוסים

סעיף 190.- לא יינתן רשיון להסעת אוטובוס ציבורי על דרך מסוימת אלא למלא אחר תנאים אלה:

1. המבקש יהא בן 20 ומעלה.

2. בעל יכולת לטפל באוטובוס.

3. שיהא אדם אחראי.

4. מצבו הכספי מאפשר לו את ההוצאות להסעת אוטובוסים המבוקשים בהתאם לחוקי התעבורה, שמירת תקינות האוטובוסים, המבטיחות את נוחיות הציבור ושלומם.

5. המבקש חייב להיות נתין ירדני.

סעיף 191.- בקשות להסעת אוטובוסים ציבוריים בדרך כלשהי תדונה בתחילת ינואר, אפריל, יוני וספטמבר בכל שנה.

סעיף 192. - א. בקשות להסעת אוטובוסים בדרך כלשהי בחוף נפה, תבשנה לראש ועדת התעבורה המשנית בנפה בה מתגורר המבקש.

ב. במקרה והדרך בה ייסעו האוטובוסיסט המבו-קשים עוברת ביותר מנפה אחת, תוגש הבקשה לראש הועדה המשנית בכל נפה בה תעבור הדרך.

ג. הבקשות תדונה בועדות במועדים הקבועים בסעיף 191 והן יגישו את המלצותיהן המפורטות לשלטונות הרישוי במקרה של אישור או סירוב.

ד. שלטונות הרישוי רשאים לזמן את ועדות המשנה לדיון בהמלצותיהם.

סעיף 193. - הרשות בידי שלטונות הרישוי להסכים להחלטות ועדות התעבורה או לזהותן חוץ חודש ימים מהשגת ההחלטות. בתום התקופה ובמדה ולא יהיו החלטות תיחשב הבקשות לנדחות, אך במקרה של אשורם יתנו בהם תנאים המבטיחים בטחון הנוסעים ונוהיותם ובפרט בכל הקשור ב-: -

א. דרכים עליהם נוסעים.

ב. מספר הנסיעות.

ג. ציונים וצבעים.

ד. זמני הנסיעות ופרסומם בחוף האוטובוסיסטים.

ה. מספר הנוסעים.

סעיף 194. - הרשיון להסעת אוטובוס בקו נוסעים יהא בתוקף בתקופת ההרשאה ויחכך חדושו בשים לב להוראות הסעיף 195 אם חודש רשיון המכונית.

סעיף 195. - 1. שלטונות הרישוי רשאים שלא לחדש רשיון של קו נוסעים מהטעמים הבאים:

א. אם השרות לא היה טוב, או

ב. אם לא היה שחוף פעולה בין בעל האו-טובוס או החברה לבין שלטונות הרישוי במלוי אחר הוראות המצורפות להחר בצוע הוראות הסעיף 193 של חוק זה, או

ג. אם לא מלאו אחרי תנאי אחד מהתנאים המצורפים להחר, או

ד. אם בעל הרשיון או אדם אחר המשמשו לנהיגת האוטובוס, נידונו במשך עבודתם בעבירה על הוראות חוק זה או כל חוק אחר הקשור בענייני קו אוטובוסים.

2. הרשות בידי שלטונות הרישוי בבואם לחדש את הרשיון לשנות ולחקק את תנאי הרשיון בהתאם לסעיף 193 של החוק.

3. רשאים שלטונות הרישוי לפטול או לעכב את הרשיון תוך החקופה מסיבה כלשהי בחוקף סמכותם לסרב לחדוש הרשיון בהתאם לסעיף קטן 1 של סעיף זה, ולאסור עבודת האוטו-בוסים הפועלים ולמסור את הרשיון למי שירצו מבין אלה שנתמלאו בהם תנאי סעיף 192.

סעיף 196.- אסור לאדם שהורשתה לו הסעת אוטובוס על קו נוסעים או על קו מיוחד, העברת רשיונו לאדם אחר, עליו למסרו לאחד תום הקמתו לשלטונות הרישוי בלבד אם הסכים לכך שלטונות אלה להעברה זו.

סעיף 197.- א. כל בעל אוטובוס פרטי הרוצה בהסעת רכבו בקו נוסעים פרטי חייב להגיש בקשה לשלטונות הרישוי לקבלת הרשיון.

ב. שלטונות הרישוי, בשיט לב להוראות שבסעיפים 107 ו-109 של חלק זה, רשאים להעניק לבעל אוטובוס כנ"ל רשיון להסעה בקו מיוחד.

ג. אם החירו שלטונות הרישוי הסעת אוטובוס בקו פרטי, רשאים הם להתנות בו תנאים הנראים להם.

סעיף 198.- הייב נהג אוטובוס לשאת באופן קבוע את ההיתר שהוענק בהתאם לחוק זה ולהציגו בפני כל אחראי במשטרה לכשידרש לעשות כך.

סעיף 199.- אם העניקו שלטונות הרישוי היתרים ליותר מאדם אחד בקשר לקו מסויים, אזי מחובת אנשים אלו להתאגד בחברה אחת תוך 6 חודשים מיום תחילת חוק זה, ואם עשו כן - תהיה לחברה הזכות הבלעדית להענקת כל היתר חדש, ואם לאו - רשאים שלטונות הרישוי להעמיד היתר או היתרים חדשים לכל דורש שמקיימים בו תנאי הסעיף 190. לחוק זה.

2. תנאי יצור אוטובוסים

סעיף 200.- התנאים הבאים חייבים להיות באוטובוסים:

א. גובה תקרת ארגז האוטובוס הוא באמצע מבפנים מרצפת האוטו ועד לחלק התחתון של החמיכלת הקשתיות או יתר החמיכות הבולטות שבחזרה.

ב. כל החלק התחתון של האוטובוס הנמצא במרכז הסרן הקדמי וגלגל ההגה וזה שלאחריו ועד הסרן האחורי, לפחות, יהא גבוה מהקרע לא פחות משלשים ס"מ בזמן שהאוטובוס עמוס. יש צורך להביא בחשבון את השתיקות שיגרמו לצמיגים ולקפיצים כחוצאה מהשמוש וכו' דבר המשפיע על הגובה והמחייב שהגובה של חלקים אלו מהקרע יהא קבוע בכל התנאים.

ג. לכל דלת מדלתות האוטובוס תוחקן מדרגה שגובהה מפני האדמה לא יעלה על 30 ס"מ ולא יפחת מ- 20 ס"מ. בדלת תוחקן ידית שחצוור בכניסת הנוסעים ויציאתם.

ד. לכל אוטובוס יהיו שתי כניסות: האחת בחלק הקדמי בצד הימני והשניה בחלק האחורי בצד הימני. רוחב הכניסה לא יפחת מ- 56 ס"מ. הכניסות יותאמו לכניסת ויציאת הנוסעים בנוחיות בכל עת.

ה. כל המושבים יהיו יציבים ונוחים והגישה אליהם תהיה קלה. גובה, רוחב ועומק המושבים והריווח בין מושב אחד לזה שלפניו, לא יופחתו מהמידות הקבועות בסעיף (72) לחוק זה. תאסר התקנת מושבים שיתכן ויפריעו את הכניסה והיציאה מהאוטובוס כשיושבים עליהם.

ו. בכל אוטובוס יעשו סידורים נאותים לאיזורור מבלי להזקק לפתיחת חלונות וכן ינקטו אמצעים למניעת רעש במסגרות החלונות ובזגוגיות.

ז. בכל אוטובוס יוחקנו כנפיים למניעת החזת בוז.

ח. הקפיצים יהיו חזקים וקבועים היטב באורה המשרתת את יעודם.

ט. המרחקים בין הגלגלים יהיו בפרופורציה כזו המונעת החלקת האוטובוס, אולם לא יתכן שאורך החלק הבולט מאחורי הגלגלים האחוריים של האוטובוס יעלה על חלק 7/24 מכלל אורך האוטובוס.

י. אסור להאריך בשום צורה את השלדה של הרכב בבתי מלאכה מקומיים.

סעיף 201. * א. שלטונות הרישוי רשאים לסרב לרשום כל רכב המצויד בצידוד מקומי בניגוד להוראות הנזכרות בסעיפים 72, 200; כמו כן אסור להכניס כל שינוי טכני או הלחמות לשלדה של הרכב בניגוד לספסיפיקציה היסודית של בית החרושת אלא לאחר קבלת אישור משלטונות הרישוי מראש. כמו כן אסור בשום אופן ייצור

שלדות מטעם בתי מלאכה מקומיים או זרים
אלא בהתאם לספסיפיקציות לתעודות טכניות
מארץ היצור ומבתי חרושת לרכב מוכרים.

ב. אסור לרשום רכב כל שהוא שהורכב במקום
בניגוד לספסיפיקציות של בית החקושת שייצר
אותו.

סעיף 202. - בחוץ כל אוטובוס יוחקנו אמצעי האורה השמליים
ויש לדאוג שכל החוטים המובילים זרם יהיו
מבודדים על מנת שלא יהוו מקור לסכנה.

פרק חמשה עשר

התנאים המיוחדים באוטובוסים לנוסעים בדרכים מדבריות

סעיף 203. - הדרכים הבאים יוכרו כדרכים מדבריות:

1. רבת עמון - בגדאד והלאה ממנה.
2. עמאן - כוויית.
3. עמאן - ערב הסעודית והלאה ממנה.
4. כל דרך העובר במדבר שבין הימלכה והארצות
השכנות.

סעיף 204. - א. המושבים יהיו בודדים ולא זוגיים, המסבים
נוחיות שלמה לנוסע במידה שיכול לישון
במושבו ובמידת הצורך תהא לו משענת לראש.

ב. המושבים והמשענות יהיו מרופדים, משענת
הגב תהא נעה בצורה המספקת נוחיות מלאה
לנוסעים. בקצה משענת הגב תהא משענת
לראש וכן תאסר התקנת כסאות נגדיים.

סעיף 205. - כל ההוראות הנזכרות בסעיפים 72, 200, 201,
202 יחולו על יצור אוטובוסים מדבריים.

סעיף 206. - הוראות הסעיפים 190 עד 199 בעניני חנועה יחולו גם כאן.

פרק ששה עשר

מכוניות זרות הנכנסות לממלכה

סעיף 207. - א. חובה על כל נהג המכוניות הזרות הנכנסות לתחום הממלכה מיד עם הגיעם לגבול הממלכה, להחייב בתחנת המשטרה הקרובה למקום הכנסת בתחום הממלכה בהתאם לדוגמה שבתוספת השניה לחוק זה.

ב. חובה על הנהגים לשמור על רשיון זה כל זמן המצאם בתחום הממלכה ולהציגו בפני אנשי המשטרה כל אימת שיידרשו לכך.

ג. חובה על נהגים אלה בעזכם ביחד עם מכוניו-תיהם את תחום הממלכה להחזיר את הרשיון הנ"ל לתחנת המשטרה הקרובה למקום יציאתם.

סעיף 208. - א. יותר למכוניות נוסעים פרטיות המורשות בארצות אחרות, לשהות זמנית בתחום הממלכה לתקופה שלא תעלה על 3 חדשים בתנאי שבעליהם יהיו מבין הנוסעים ובתנאי שהסדר זה הינו הדדי עם אותן מדינות.

ב. אם נתארכה השהות מעל 3 חדשים, אולם לא יותר מ-6 חדשים, תגבה ממכונית זו רבע האגרה השנתית בעד רשיון חנועה החל על דוגמתה בתחום הממלכה. בעד כל 3 חדשים או חלקיהם תגבה אגרה מלאה.

סעיף 209. - א. מכוניות נוסעים צבוריות זרות יהיו כפופות להוראות הרשום והרשוי והמסוי בהתאם לחוק זה, מלבד המכוניות הציבוריות השכורות ע"י קבוצת נוסעים המטיילים בתחום

הממלכה לחקופה שלא תעלה על 14 יום ובתנאי
שלא יובלו בהם נוסעים בשכר במשך אותה תקופה
להוציא חברי הקבוצה הנזכרת וכן מלבד המכו-
ניות הציבוריות הזרות המסיעות אנשים בשכר
אל תוך תחום הממלכה והחוזרות משם תוך 48
שעות עם אותם הנוסעים או נוסעים אחרים
ובתנאי שהסדר זה הינו הדדי.

2. אסור למכוניות הנ"ל להוביל נוסעים מעיר
על עיר בתוך תחום הממלכה.

סעיף 210. - משאיות זרות יהיו כפופות להוראות הרשום
הרישוי והמיסוי בהתאם לחוק זה מלבד המשאיות
המובילות סחורה מארץ אחרת אל תחום הממלכה
לחקופה שלא תעלה על 3 ימים ותחזורנה ריקות
או עמוסות מאותו יעד בו פרקו את משאיהן
ובתנאי שלא יובילו סחורות מעיר לעיר בתוך
תחום הממלכה ובתנאי שהסדר זה הנו הדדי.

הוראות סעיף זה יחולו באותה מידה על רכב ממונה
ירדני המורשה להובלות חוץ בלבד.

סעיף 211. - נהגי המכוניות הזרות יהיו כפופים להוראות
חוק זה בכל הקשור ברשיון נסיעה, בתשלום
האגרות עבורם מלבד אם נהגו במכונית הפטורה
מחובת הרשום והרישוי עפ"י חוק זה.

סעיף 212. - יותר לתהנות הגבול בממלכה לגבות האגרות
הקבועות בעד כל מכונית זרה או נהגה עפ"י
מסמכים רשמיים והעברת הסכומים, כצירוף
רשיונות תנועה למכוניות הזרות שילמו את
האגרה, לשלטונות הרישוי.

סעיף 213. - הממשלה רשאית לערוך עם כל מדינה אחרת
הסכמים בגין מכוניות נוסעים ומשאיות
הפרטיות והציבוריות הרשומות אצל אותה
מדינה והנכנסות לתחום הממלכה לחקופה שהוחם
המותרת בתחום הממלכה.

פרק שבעה עשר

הוראות שונות

סעיף 214.- מנהל הבטחון הציבורי רשאי להכריז מעת לעת על שמות התחנות והנקודות בהן חייבות המכוניות לעצור.

סעיף 215.- הממשלה תפרסם תקנות לבצוע חוק זה.

סעיף 216.- בזה בטלים חוקי התעבורה בדרכים הירדני והפלשתינאי על כל תיקונייהם וכן כל חיקוק ירדני או פלשתינאי אחר וכל התקנות והוראות והפרסומים שנתפרסמו מכאן בתנאי שכל המדורים והרשיונות שפורסמו מכאן בעת אישור חוק זה יהיו ברי תוקף עד תום תקופתם ואז יהיו בטלים או יוחלפו בהתאם לחוק זה.

סעיף 217.- ראש הממשלה ושרי הפנים, האוצר, הבריאות, המשפטים, הבטחון, ועבודות ציבוריות, ממונים על בצוע הוראות חוק זה.

חאריף: 10.9.1966

אל חסין בן סלאל

ראש הממשלה
וספי אל תל

שר הבטחון
וספי אל תל

שר המשפטים
סמעאן דאוד

שר האוצר
עז אל דין אל מפיי

שר הפנים
עבדאל ורהאב אל-מג'אלי

שר עבודות
ציבוריות

התוספת הראשונה

(תוקנה עפ"י תקנות מס' 2 לשנת 1960)

(ע.ה. 1472 מיום 6.2.60)

דינר

פילס

1. אגרות רשום

- א. לכל מכונת צבורית או פרטית המונעת בבנזין להסעת נוסעים או להובלת משאוח. 50
- ב. לכל מכונת, שאינה מונעת בבנזין, ציבורית או פרטית, להסעת נוסעים או להובלת משאוח. 100
- ג. לכל אופנוע או אופנוע עם רכב צדדי. 5
- ד. אגרת רשום נגרר מיובא. 400
- ה. אגרת רשום מסונית שנהפכה לנגרר עם תפוסה שאינה עולה על 32 טון. 400
- ו. אגרת רשום גורר שתופסחן אינה עולה על שנים עשר טון. 200

(1) תקון עפ"י תקנות מס' 49 משנת 1965 - ע.ר. 1841 מיום 11.8.65

2. רשימות למכונות פרטיות להסעת נוסעים
המונעות בבנזין.

פילם דינר

- א. מכונות שנפח מנועיהן
ליטר אחד או פחות מזה
(עד 1000 סמ"ק)
9 לשנה
- ב. מכונות שנפח מנועיהן הנא
יותר מליטר אך לא יותר
משנים (1001 סמ"ק עד 2000
סמ"ק)
12 לשנה
- ג. מכונות שנפח מנועיהן הוא
יותר משני ליטר אך לא יותר
משש (2001 סמ"ק עד 3000
סמ"ק)
18 לשנה
- ד. מכונות שנפח מנועיהן עולה
על שלשה ליטר (מ- 3001 סמ"ק
ומעלה)
24 לשנה
- (מכונות בעלות מנוע דו-
סקטי יתווסף ינפח המנוע
50%)

3. רשימות למכונות צבוריות להסעת נוסעים המונעות
בבנזין

- א. שתפוחם לא יותר מחמשה
נוסעים לרבות הנהג.
3 לשנה
- ב. שתפוחם היא 6-7 נוסעים
לרבות הנהג.
5 לשנה
- ג. שתפוחם היא 8 נוסעים
לרבות הנהג. 500
6 לשנה
- ג. שתפוחם היא 9-25 נוסעים
לרבות הנהג.
15 לשנה
- ה. בעד כל נוסע נוסף על 25
נוסעים לרבות הנהג. 300

4. רשימות למשאיות של חברות ציבוריות או חברות פרטיות המונעות בכנוזין

<u>פילס</u>	<u>דינר</u>
א. שתפוסתן אינה עולה על טונה אחת.	6 לשנה
ב. שתפוסתן עולה על טונה אחת אך לא יותר משני טון.	9 לשנה
ג. שתפוסתן עולה על 2 טון אך לא יותר משלשה טון.	12 לשנה
ד. בעד כל טונה נוספת על שלשת הטונות הראשונות.	1 לשנה 500

5. רשימות לגדרות (שאינן מובילות משא) המונעות בכנוזין

12 לשנה

6. רשימות למכונות פרטיות וציבוריות לנוסעים ולמשאות וגדרות המונעות במנוע דיזל (שאינן בכנוזין)

האגרות של מכונות אלו הן באותו שיעור של מכונות המובעות בכנוזין בהתאם לפסקאות 2, 3, 4, 5 הנ"ל בחוספת 200% על האגרות הנ"ל.

7. רשימות לטרקטורים ולגדרים

א. טרסוקרים המשמשים לגרירת משאות לא למטרות חקלאיות	12 לשנה
ב. רכב משא: כולל נגרר ונגרר למחצה המשמשים להובלת משאות בכבישים לכל טון	2 לשנה 500

בחנאי שאינו כולל רכב משא הנגרר על ידי טרקטורים והמשמש למטרות חקלאיות

תיקון צפ"י תקנות מס' 49 משנת 1965 - ר.ר. 1841 מיום 18.1.65

- פילם דינר
- ג. נגררים שאינם מובילים
משאוח (דף-נע, הובלת
סירות וכו')
- 6 לשנה
- 8. רשימות לאופנועים; לאופנועים
עם רכב צדי ולאופניים**
- א. אופנועים 1 לשנה
- ב. אופנועים עם רכב צדי 500 1 לשנה
- ג. אופניים 500
- 9. רשימות לרכב לא ממונע**
- א. רכב שאינו ממונע, צבורי
ופרטי שתפוסתו אינה עולה
על 5 נוסעים לרבות הנהג.
- 1 לשנה
- ב. בעד כל נוסע נוסף 250
- 10. רשימות לרכב בלתי ממונע
להובלת משאוח פרטי וצבורי**
- א. רכב שתפוסתו אינה עולה
על טונה.
- 1 לשנה
- ב. בעד כל טונה או חלקי
טונה נוספים 500
- 11. רשימות למקטורים עם מנופים
להרמה (עגורן)**
- א. עגורן עם מנוף הרמה עד
חמשה טון
- 3 לשנה
- ב. עגורן עם מנוף הרמה ליותר
מחמשה טון
- 6 לשנה

12. רשיונות נהיגה

- א. לכל מכונית או רכב ממונע
אחר בזמן הענקתם
1 לשנה
- ב. לכל מכונית או רכב ממונע 750
בזמן חידושם.
- ג. לכל אופנוע בזמן הענקתם 750
- ד. לכל אופנוע בזמן חידושם 500

13. רשיונות לשלטים במבחן
(רשיונות סחר)

- בעד שלט שלטים הניתנים לסוחר
מכוניות
12 לשנה

14. ה ע ב ר ו ח

- א. בעד העברת מספר רשום של רכב
ממונע רשום לרכב אחר רשום
3 לשנה
- ב. בעד המרח מספר רשום של רכב
ממונע רשום לאחר לא רשום
3 לשנה
- בתוספת לאגרה הקבועה בפסקה 1 של
נספח זה.
- ג. בעד העברת מספר רשום של אופנוע
רשום לאחר שאף הוא רשום
5 לשנה
- ד. בעד העברת מספר רשום של אופנוע
רשום לאחר בלתי רשום
5 לשנה
- בתוספת לאגרה הקבועה בפסקה 1 של
נספח זה.

פילס דינר

15. בדיקה וניסוי

א. בעד כל בדיקה או ניסוי
רכב ממונע צבורי 750

ב. בעד כל מבחן לנהג רכב
ממונע או אוטונוע. 500

16. העברת בעלות

א. בעד העברת בעלות רכב
ממונע. 500

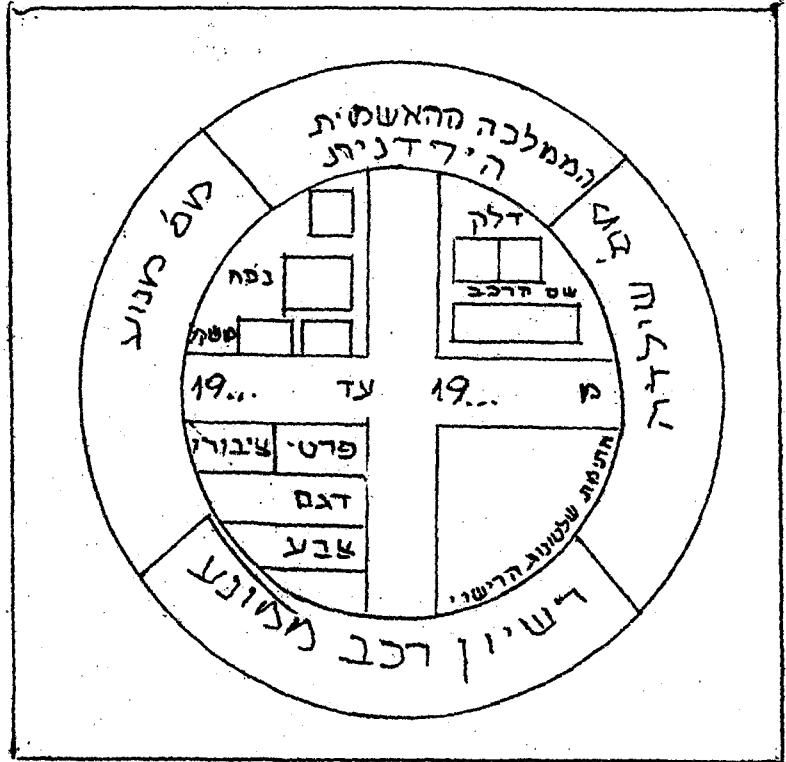
ב. בעד העברת בעלות
באוטונועים או רכב
פילסי ממונע. 250

17. העתקים

בעד כפל רשיונות למכוניות
או לנהיגה. 500

החוספת השניה

א. רשיון תנועה לרכב

ג. לוחית במבחן

38 סט

JORDAN	י'דדן	
TEST	במבחן	סט 20
3/28	3/28	

ב. לוחית זיהוי

38 סט

JORDAN	י'דדן	16
62927	62927	

הממלכה הבריטית והאמריקה

משרד ההגנה
רחם עירון

רשיון ש"מכני או ארמוע

האם נוצא הרשיון:

כהובתה:

מקצועו:

הנפה אליה מופנה הרשיון:

הרשיון בפנקס ומס' הרץ:

תאריך פקיעתו:

תאריך הוצאתו:

דגור: פילס:

האגרות ששולמו:

חתימה שלטונית הרשמי המקומי

נ.ב. יוחר לנושא רשיון זה להשתמש בכל הרשמי המכלול בתקנות 136, 137 לחוק התעבורה בדרכים והוא חייב בהצגתו בפני כל אחראי במטרה במדים בכל עת שידרש לעשות כן.

אשר תנועה של רכב זר

בתחום הממלכה הירדנית ההאשמית

מס' רשום הרכב:

שם הבעלים וכתובתו:

שם האדם שהכניס את הרכב וכתובתו:

מס' המנוע:

מס' שלדה:

ס ו ג :

צ ב ע :

ק י ב ו ל :

מ ש ק ל :

תקופת שהות מותרת מ- עד

התחנה דרכה נכנסה המכונית לתחום הממלכה:

התחנה דרכה יצאה מתחום הממלכה:

שלטונות הרישוי

אנו אל הוסיין הראשון מלך הממלכה
הירדנית ההאשמית - על פי סעיף
(31) לחוקה ועל סמך החלטת מועצה
השרים מיום 10.11.1965 מצווים על
התקנת התקנות הבאות:

תקנות מספר (117) לשנת 1965

תקנות התעבורה בדרכים

ניתן בהתאם לסעיפים 115 ו-215 מחוק התעבורה
בדרכים מספר 49 משנת 1958.

תקנה 1 - תקנות אלה יקראו "תקנות התעבורה בדרכים
לשנת 1965" ויקבלו תוקף מיום פהסומן בעהון
הרשמי.

תקנה 2 - רשות הרשוי רשאית לרשום רכב ציבורי, בנוסף
על הרכב הציבורי הקיים עתה לפי ההסדר דלהלן:
א. מספר המכוניות שירשמו לפי תקנות אלה
לא יעלה על (5000) מכוניות סלון
ציבוריות לנוסעים ו-(5000) מכוניות
משא (פיק-אפ) (או מהפך) אשר מסענן אינו
עולה על (7000) קילוגרם.

ב. הרישום יותר לכל אזרח לפי העקרונות
הנהוגים בכל האיזורים והמחוזות שבממלכה.

(1) פורסמו בעהון הרשמי מספר 1886 מיום 16.11.65.

ג.
האגרות האמורות להלן ייגבו נוסף על אגרות הרישום ואגרות הרכישה הקבועות בחוק התעבורה בדרכים מספר 49 משנת 1958 והתקנות שהותקנו על פיו.

(2)

ישוחררו מאגרה זה בעלי מכוניות ציבוריות, טקסי - סלון, אשר רשיון רכישה בתוקף, ושאינן מונעות בנזיין ואשר הרשות המוסמכת ההליטה על מחיקת רישומן באופן סופי אם מסיבת יציאתן מכלל שימוש וזה אם נרשם במקומן מכוניות ציבוריות טקסי המונעות בנזיין על שם בעליהן.

לבעל מכונית שנמחקה תהא הזכות בנוסף לנ"ל להשתמש במספר המכונית שנמחקה ולשים אותו על מכונית בנזיין אחרת בתנאי שלא תרשם מכונית הדיזל שנית לאחר שנמחקה. בהתאם להוראות תקנה זו (תקון זה אינו חל על מכונית שנמחקה לפני כניסת תקנות אלה לתוקפן)

(1) 1000 דינארים בעד רישום מכונית סלון ציבורית לנוסעים (מספר ציבורי);

(2) 200 דינארים בעד רישום כל מכונית משא (פיק - אפ או מהפך) אשר מטענה אינה עולה על (7000 ק"ג) מספר ציבורי

(3)

אפשר לגבות את האגרה בתשלומים חודשיים של לא פחות מחמשים דינארים כל אחד בתנאי שאם פגר בעל המכונית בפרעון התשלומים בזמן יבוטל רישום המכונית ולא יוחזרו אליו התשלומים שנפרעו על ידו.

אל-הוסין בן סלאל

10.11.1965

(2) פורסמו בעתון הרשמי מספר 1886 מיום 16.11.65
(3) תקון לפי תקנות מספר 154 לשנת 1966 (עתון רשמי מספר 1971 מיום 15.12.66).

שר הכספים
עז אל- דיין אל-מפתי

שר החוץ
חאזם נוסיבה

שר הפתוח
והבניה
סיף אל-דיין אל-גילאני

שר הפנים
לעניני עיריות וכפרים
קאסם אל-רימאי

שר הכלכלה הלאומית

שר החינוך והתרבות
דוקאן אל הנדאוי

שר לענינים סוציאליים
ועבודה
נצפת כמאל

שר ההסברה
עבדול-חמיד שרף

שר המשפטים
ג'רים הראדיין

שר התחבורה
נמל, תעופה, רכבת
סמעאן דאוד

ראש השרים
ושר ההגנה
וצפי אל-חל

שר התחבורה
מברקה ודואר
פאדל אל-דלקמוני

שר הפנים
ושר המדינה
לעניני רשות השרים
עבדול-והאב אל-מג'אלי

שר העבודות הציבוריות
יחיא אלכטיב

שר הבריאות
אחמד אבו קור

שר החקלאות
אסמאעיל חג'אזי

שר המדינה
סעיד אל-דג'אני

החלטה מס' 16* מיום 2 בינואר 1960

ניתן מטעם המושב המיוחד לפרשנות חוקים

בהתאם לבקשת ראש הממשלה במכתבו מיום 3.8.1959 מס' ת/14/1/6413 נחקנס המושב המיוחד לפרשנות חוקים כדי לפרש הוראות הסעיף 182 לחוק התעבורה בדרכים, הפסקה "א" של סעיף 12 להוספת מס' 1 של חוק זה ולקבוע:

1. אם מותר לבעל רכב, שיועמד רכבו לתקופה של מספר שנים בגלל חוסר אפשרות להפעילו, לשמור את המספר הרכב ולהתאימו לרכב אחר במידה ולא הגיש לפני פרסום החוק זה בקשה לרשיון למכונית שאליה רוצה להעביר המספר.
2. אם הייבים 2 בעל^{רכב} מכני בעת בצוע ההחלפות במספרי רכבם לשלם אגרות העברה הקבועה בפסקה "א" מסעיף 2 בתוספת האמורה.
3. אם חייב בעל רכב ציבורי ישן לשלם את האגרה האמורה בעת שירצה לפרק אותו ומכירתו לחלקים והעברת המספר למכונית פרטית בעלת רשיון.

לאחר העיון במכתב מנהל התעבורה מיום 30.7.1959 מס' 4436 ומכתבו מיום 30.7.1959 מס' 4437, בבדיקה הוראות החוק מסתבר לנו:

- א. הסעיף 182 מורה על: (הרכב יהא פטור מתשלום האגרה הקבועה בעת העמדת הרכב לתקופה שלא תקטן מ_6 חודשים בעל רכב הרוצה לההנות מהוראות סעיף זה חייב למסור לשלטונות הרישוי את רשיון הנהיגה ביחד עם 2 לוחות המספרים, החל מיום העמדת הרכב, בצירוף הצהרה בכתב המסבירה את סיבת העמדתו בהתאם לסעיף 141 של חוק זה, אולם אם עברה שנה מבלי לחדש את הרשיון ימחק הרכב סופית מהרישומים, ויאסר על הבעלים רישום מכונית אחרת במקומה, וכי לא יוחזר כל חלק מהאגרות ששולמו (כבר)

(* פורסט בעהון הרשמי מס' 1465 מיום 2.1.1960

ב. פסקה "א" של סעיף 12 מהתוספת מס' 1 לחוק הנ"ל מורה על גביית 3 דינר אגרה שנתיית בעד העברת כל מספר רשום מרכב מיכני אחד אל משנהו.

מתוך כל האמור לעיל, מתברר כי אם הרכב הועמד לתקופה שלא פחות מ-6 חודשים, אבל עברה שנה מבלי לחדש את הרשיון, לא יחשב רכב זה כמחוק סופית מהרשומים ואף לא יאסר על בעליו רשום רכב אחר במקומו, אלא אם היחה ההעמדה ואי החידוש לאחר כניסת חוק זה לתוקף. ובשים לב לכך שהוק התעבורה בדרכים הישן לא כלל הוראה דומה לאמור בסעיף 182, אזי העמדת רכב לפרק זמן בלתי קבוע, ואי חידוש הרשיון לפני שהחוק החדש נכנס לתוקפו אינם מחייבים מתיקת המכוננית סופית אם עברה שנה אחת לאחר תאריך כניסת החוק החדש לתוקף ולא הגיש בעל הרכב בקשה לרשום מכונית אחרת במקומה.

כניסת
החוק
החדש
ל
תוקף
23.12.59

ובאשר לאגרות העברת מספר רכב מכני, בשים לב לכך שהחלפת שני מספרי רכב יש בהם שתי העברות, לכן כל פעולה משתי פעולות אלו תחייב תשלום אגרות העברה הקבועה בפסקה "א" לסעיף 12 הנ"ל.

כמו כן תשלום אגרת העברה בשעת העברת מספר רכב ציבורי ישן בלתי כשיר לשימוש לבעל רכב פרטי זה מה שקבענו לאחר שפרשנו את שני הסעיפים הנ"ל.

ניתן בתאריך 3.12.1959

יו"ר המושב המיוחד לפרשנות חוקים
עלי מסמר - אב בית דין לערעורים

חבר, אליאס אל חורי - חבר בית הדין לערעורים
חבר, מוסא אל סאכת - חבר בית הדין לערעורים

חבר, סאלח אל-שימח - נציג משרד הפנים
חבר, שוקרי אל מוחרדי - יועץ המשפטי של
ראש הממשלה.

החלטה מס' 3 (***) מיום 2 אפריל 1960

נפתנה מטעם המושב המיוחד לפירוש חוקים

בהתאם לבקשת ראש הממשלה במכתבו מיום 1.12.1959 מס' נ/1041613/14 נחננס המושב המיוחד לפירוש חוקים כדי לפרש שתי הפסקות האחרונות של הסעיף מס' 4 של התוספת הראשונה לחוק התעבורה בדרכים מס' 49 לשנת 1958 וקביעת שיעור האגרה שתגבה בהתאם לשתי פסקאות הללו בק"ע הרכב המונע בדיזל או בדלק אחר מלבד בנז'ין.

לאחר העיון במכתב שר הפנים מיום 28.11.1959 ומכתב מנהל הבטחון הכללי מיום 22.11.1959 ובדיקת הוראות החוק, ברור לנו כי הסעיפים 4.3.2 של התוספת הראשונה הנ"ל קבעו שיעור האגרות הנגבות בעד רשיונות קניית רכב מכני פרטי וציבורי ורכב מסחרי המונע בבנז'ין.

לאחר מכן באה הפסקה הראשונה של הסעיף 4 הנדון והורחה לגבות פי שניים מהאגרה הנקובה בסעיף זה עבור הרכב המונע בדיזל או בסוג דלק אחר מלבד בנז'ין.

לאחריה באה הפסקה השניה של הסעיף עצמו המהייבת גביית תוספת בשיעור 110% על האגרה הקבועה בפסקות 2,3,4 מהתוספת הנדונה בעד מכוניות שאינן מונעות בבנז'ין.

מכל זה מתברר כי הפסקה 1 של הסעיף 4 תחול על רכב הנזכר בסעיף זה בלבד דהיינו רכב מסחרי, ציבורי ופרטי המיועד להובלת משאות אם רכב זה לא היה מונע בבנז'ין.

אולם הפסקה 2 של הסעיף הנ"ל תוקפה חל על רכב מכני פרטי וציבורי הנזכרים בסעיפים 2,3 של התוספת הנ"ל וגם רכב מסחרי ציבורי ופרטי להובלת משאות הנזכר בסעיף 4.

על כן אין שיבוש כלשהו בקשר עם שיעור האגרות הנוספת הנגבית בעד רכב מכני, פרטי וציבורי הנזכר בסעיפים 2,3 המונע לא בבנז'ין, דהיינו 110% בגלל הסתירה הברורה בין שתי הפסקאות הנ"ל שאינה ניחנת לישוב ומשום שהנוהג הכללי בפרשנות חוקים כשיש סתירה הוא לחייב את ההוראה האחרונה, על כן נראה לנו

פורסם בעתון הרשמי מס' 1482 מיום 2.4.1960

בכל הקשור ברכב המסחרי ציבורי ופרטי המיועד להובלת מטעם
חובה להחיל עליו פסקה 2 ולא פסקה 1 מסעיף 4, משום לפסקה 1
תיחשב כבשלה בפני הפסקה 2 בהתאם לבסיס האמור.

פרשנות זו מיועדת לפעולות שחלה עליהם התוספת הראשונה לפני
תיקונה בהתאם לצו מס' 2 משנת 1960 שפורסם בעתון הרשמי מס'
1472 אך בנסיבות שחל עליהם הצו המחוקק אזי הסעיף 6 של
התוספת החדשה ביטל את השיבוש והסתירה שהיו בתוספת הישנה
בזה שהוא קבע תוספת אגרה אחת בשיעור 200% על רשיונות קניית
מכוניות שאינן מונעות בבניזין בלי להתחשב אם הרכב היה ציבורי
ציבורי פרטי או משא.

ניתן 10.3.1960

חבר, אליאס אל-חורי - חבר בית הדין לערעורים

חבר, מוסא אל סאכת - חבר בית הדין לערעורים

יושב ראש המושב המיוחד לפרשנות חוקים
עלי מסמר אב בית הדין לערעורים

חבר, סאלח אל סקימאת - נציב משרד הפנים

חבר, שוקרי על מוחתדי - היועץ המשפטי
לראש הממשלה.

החלטה מס' 3 מיום 3 מאי 1961

(נתינתה מטעם המושב המיוחד לפרוש חוקים)

בהתאם לבקשה כבוד ראש המיניסטרים במכתבו מס' 5071 מיום 20.4.1961 נתכנס המושב המיוחד לפירוש חוקים כדי לפרש את נוסח התקנה 15 (א) מתקנות התעבורה בדרכים (מס' 2 לשנת 1950) ולקבוע באם האגרה לבדיקת כלי רכב מיכאני המוטלת בהתאם לנוסח הזה הל בעד בדיקת כלי הרכב המיכאניים האיבוריים בלבד או גם בעד בדיקת כלי הרכב הפרטיים.

ולאחר העיון במכתב כבוד שר הפנים מיום 18.4.1961 וכן המכתב המנהל הכללי על התעבורה בדרכים מיום 16.4.1961 ולאחר בדיקת ההוראות המשפטיות התברר לנו כי:

1. סעיף קטן (א) מסעיף 97 מחוק התעבורה בדרכים מס' 49 משנת 1958 מורה כי רכב מנועי, על כל סוגיו, חייב בדיקה טכנית שתעשה על ידי רשות הרישוי, בעת מתן רשיון הנסיעה ותחדשו לכל פעם. בדיקה זו כוללת המכונניות הצבוריות הפרטיות והממליתיות.

2. באשר לתקנה 15 (א) שנדרש פרושה מורה על חובה לגביית 750 פילם בעד כל בדיקה או נסיון שתעשה לכלי רכב מיכאני ציבורי.

מהנוסח האחרון ברור כי המלים (בדיקה) ו-(נסיון) אשר שתייהן נכללו במסגרת הפירוש לבטוי (הבדיקה הטכנית) שבטוי בסעיף 97 (א) בו הוא סומך והבטוי (כלי רכב מכאני צבורי) הוא נסמן שפרושו כי הבדיקה או הנסיון אשר יעשו על כלי רכב מכאני ציבורי בלבד יהיה כוללת כלי רכב פרטיים.

זאת היא החלטתנו שפירוש נוסח הסעיף הטעון פירוש.

3.5.1961

חבר
ביהמ"ש לקסציה

אליאס אל כורי

היועץ המשפטי למינסטריון
האוצר

ג'מיל אל-חסן

חבר
נציג מיניסטרוון הפנים

מוחמד בזאל אל-ערבוטי

יו"ר הלשכה המיוחדת
לפירוש חוקים
נשיא ביהמ"ש לקסציה

עלי מסמאר

חבר
ביהמ"ש לקסציה

מוסא אל-סאכח

צו - הגנה מספר 5 לשנת 1962

1. לא יתוקן כל רשיון יבוא שניתן לפני 15.2.62 ליבוא מאמריקה.
2. לא ינתן רשיון יבוא:-
  - (א) לכל סוג מכונות שאינה מונעת בבניזין, בשלמותה או בהלקה.
  - (ב) לכל מנוע או צלינדרים של מכונות שאינה מונעת בבניזין.
3. ניתן לשחרר סחורות כאמור בסעיף (2) אם הוכנסו לירדן או הוטענו אליה לפני 31.12.1961 ובלבד שיוצא קנם בשיעור של 50% מערך הסחורה.
4. יבוא של סחורות כאמור בסעיף (2) יוחזר לארץ היצוא אם הוטענו לירדן אחרי 31.12.1962 ולא יותר שהרוך מהמכס בכלל.
5. צו ההגנה מספר (31) משנת 1961 - בטל
6. תחילתו של צו זה הוא מיום פרסומו בעתון הרשמי.

ראש הממשלה

21.2.1962

צו ההגנה מספר 37 לשנת 1965

(הוצא לפי סעיף 14 ב לחוק ההגנה מספר 1 לשנת 1939)

לפי סעיף 14 ב לחוק ההגנה מספר (1) משנת 1939
הנני מצווה לאמור:-

1. הוראות צו ההגנה מס' (5) משנת 1962 לא יחולו על מנועים וצלינדרים של מכוניות שאינן מופעלות בבנזין בתנאים אלה:-

(א) לא תותר החלפת מנועים או צלינדרים אלא אם הוכח לרשות הרישוי שהם יצאו מכלל שימוש וכי המנוע או הצלינדר הקודם הושמד בפקוח של רשות הרישוי האמורה.

(ב) לא יותר השימוש במנוע או בצלינדר שבניגוד להוראות צו ההגנה מספר (9) משנת 1964.

(ג) השימוש במרכבים חדשים או משומשים המורכבות על שלבות מכוניות המונעות בבנזין בתנאי שלא יוחלף המנוע או הצלינדר אלא בהתאם להוראות סעיף קטן (א) דלעיל.

2. תחולתו של צו זה תהא ביום פרסומו בעתון הרשמי.

ראש הממשלה

10.11.1965